

JÓZSUÉ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

FEJEZET 1

És lõn Mózesnek, az Úr szolgájának halála után, szóla az Úr Józsuénak, a Nún fiának, Mózes szolgájának, mondván:

² Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, a melyet én adok nékik, az Izráel fiainak.

³ Minden helyet, a melyet talpatok érint, néktek adtam, a miképen szólottam Mózesnek.

⁴ A pusztától és a Libánontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóvízig, a Khitteusoknak egész földje és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok.

⁵ Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében: a miképen Mózesrel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled.

⁶ Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt.

⁷ Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, a miben jársz!

⁸ El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, a mint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz.

⁹ Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, a miben jársz.

¹⁰ Parancsola azért Józsué a nép előljáróinak, mondván:

¹¹ Menjetek által a táboron, és parancsoljátok meg a népnek, mondván: Készítsetek magatoknak útravalót, mert harmadnap mulva átmentek ti ezen a Jordánon, hogy bemenjeteek és bírjátok azt a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad néktek birtokul.

¹² A Rúben és Gád nemzetségének pedig, és a Manassé nemzetség felének szóla Józsué, mondván:

¹³ Emlékezzetek meg a dologról, a mit megparancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, mondván: Az Úr, a ti Istenetek megnyugtattott titeket, és néktek adta ezt a földet.

¹⁴ Feleségeitek, gyermekeitek és barmaitok maradjanak e földön, a melyet adott néktek Mózes a Jordánon túl; ti pedig fegyveres kézzel menjetek át atyátokfiai előtt, mindnyájan, a kik közületek erős vitézek, és segítétek meg őket;

¹⁵ A míg megnyugosztja az Úr a ti atyátokfiai is, mint titeket, és bírják ők is a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad nékik: akkor aztán térjetek vissza a ti örökségetek földére és

bírájátok azt, a melyet Mózes, az Úr szolgálja adott néktek a Jordánon túl, napkelet felől.

16 Azok pedig felelének Józsuénak, mondván: Mindent megcselekszünk, a mit parancsoltál nekünk, és a hová küldesz minket, oda megyünk.

17 A mint Mózesre hallgattunk, épen úgy hallgatunk majd te reád, csak legyen veled az Úr, a te Istened, a miképen vele volt Mózesrel.

18 Mindenki, a ki ellene szegül a te szódnak, és nem hallgat a te beszédedre mindabban, a mit parancsolsz néki, megölettessék. Csak bátor légy és erős!

FEJEZET 2

És Józsué, a Nún fia, elkülde Sittimből titkon két férfiút kémekül, mondván: Menjetek el, tekintsétek meg azt a földet és Jérikhót. Azok pedig elmenének, és bemenének egy parázna asszonynak házába, akinek Ráháb vala neve, és ott hálának.

2 Mikor pedig megjelentették ezt Jérikhó királyának, mondván: Íme, férfiak jöttek ide ez éjszaka az Izráel fiai közül e földnek kémelésére;

3 Akkor küldé Jérikhó királya Ráhábhoz, mondván: Hozd ki a férfiakat, a kik bementek hozzád, a kik házadba mentek, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész földet.

4 Az asszony pedig fogá a két férfiút, és elrejté vala őket, és monda: Úgy van! Bejöttek hozzám a férfiak, de azt sem tudom, honnan valók voltak.

5 És kimentek e férfiak kapuzáráskor a setétben; nem tudom, hová mentek a férfiak; siessetek gyorsan utánok, mert utólérhetitek őket.

6 Pedig ő felhágatta őket a házhéjára, és elbujtatta őket a száras len közé, a mely néki a házhéjára volt kirakva.

7 És utánok sietének a férfiak a Jordánhoz vivő úton a rév felé; a kaput pedig bezárták, azután, hogy kimenének azok, akik őket üldözik vala.

8 Ők pedig még le sem feküvének, a mikor felméne ő hozzájuk az asszony a házhéjára,

9 És monda a férfiaknak: Tudom, hogy az Úr néktek adta ezt a földet, és hogy megszállt minket a félelem miattatok, és hogy e földnek minden lakosa megolvad előttetek.

10 Mert hallottuk, hogy megszártotta az Úr a Veres tenger vizét előttetek, a mikor kijöttetek Égyiptomból, és hogy mit cselekedtetek az Emoreusok két királyával a kik túl voltak a Jordánon, Szíhonnal és Óggal, a kiket megöltetek.

11 És a mint hallottuk, megolvadott a mi szívünk, és nem támadt többé bátorság senkiben sem miattatok. Bizony az Úr, a ti Istenetek az Isten fenn az égben és alatt a földön!

12 Most azért esküdjetek meg kérlek, nekem az Úrra, hogy a mint én irgalmasságot cselekedtem veletek, ti is irgalmasságot cselekesztek majd az én atyámnak házával, és igaz jelt adtok nekem,

13 Hogy életben hagyjátok az én atyámat és anyámat, férfi és nőtestvéreimet, és mindent, a mi az övék, és megmentitek a mi lelkünket a haláltól.

14 És mondának néki a férfiak: A mi lelkünket érje helyettetek a halál, ha nem nem jelentitek ezt a mi dolgunkat. És ha nekünk adja az Úr ezt a földet, irgalmasságot és igazságot cselekszünk veled.

15 Alábocsátá azért őket kötélén az ablakon (mert az ő háza a kökerítés falán vala, és ő a kökerítésen lakik vala).

16 És monda nekik: A hegyre menjetek, hogy rátok ne találjanak az üldözők, és ott rejtőzködjetek három napig, a míg visszatérnek az üldözők; azután pedig menjetek a magatok útján.

- ¹⁷ A férfiak pedig mondának néki: Ártatlanok leszünk ezen te esketésedtől, a melylyel te megeskettél minket!
- ¹⁸ Ha bejövünk mi erre a földre, kösd e veres fonalú zsinórt ahhoz az ablakhoz, a melyen alábocsátottál minket; atyádat, anyádat és atyádfiait pedig, és atyádnak egész háznépét gyűjtsd be magadhoz a házba.
- ¹⁹ És akkor, ha akárki kijön a te házadnak ajtain, annak vére az ő fején lesz, mi pedig ártatlanok leszünk; mindannak vére pedig, a ki teveled lesz a házban, a mi fejünkön legyen, ha valakinek keze lenne azon.
- ²⁰ Ha pedig megjelented ezt a mi dolgunkat, akkor mi fel leszünk oldva az eskü alól, a melylyel te megeskettél minket.
- ²¹ Monda pedig amaz: A mint szólottatok, úgy legyen! Ekkor elbocsátá őket, és elmenének; a veres zsinórt pedig reáköté az ablakra.
- ²² És elmenének és eljutának a hegyre, és ott maradának három nap, mígnem visszatérének az üldözők. Keresék ugyanis őket az üldözők minden úton, de nem találták vala.
- ²³ Akkor a két férfiú visszatére, és leszállának a hegyről, és átmenének a Jordánon, és eljutának Józsuéhoz, a Nún fiához, és elbeszélének néki mindent, a mi történt vala velök.
- ²⁴ És mondának Józsuénak: Bizony kezünkbe adta az Úr azt az egész földet; meg is olvadt már a földnek minden lakosa miattunk.

FEJEZET 3

Felkele azért Józsué jó reggel, és elindulának Sittimből, és eljutának a Jordánhoz, ő és Izráel fiai mindnyájan, és meghálának ott, mielőtt általmentek volna.

² Lőn pedig három nap mulva, hogy általmenének a vezérek a táboron;

³ És parancsolának a népnek, mondván: Mihelyt meglátjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládáját és a Lévi nemzetségéből való papokat, a kik hordozzák azt, ti is induljatok meg a ti helyetekről és menjetek utána.

⁴ Csakhogy legyen köztetek és a között mintegy kétezer singnyi távolság; közel ne menjetek ahhoz, hogy megismerhessétek az utat, a melyen mennetek kell, mert nem jártatok ezen az úton soha ez előtt.

⁵ Józsué pedig monda a népnek: Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csudákat cselekszik köztetek.

⁶ A papoknak is szóla Józsué, mondván: Vegyétek fel a frigyládát, és menjetek át a nép előtt. Felvevék azért a frigyládát, és mennek vala a nép előtt.

⁷ Az Úr pedig monda Józsuénak: E napon kezdelek téged felmagasztalni az egész Izráel szemei előtt, hogy megtudják, hogy a miképen vele voltam Mózeszel, te veled is veled leszek.

⁸ Te azért parancsolj a papoknak, a kik a frigyládát hordozzák, mondván: Mikor bementek a Jordán vizének szélébe, álljatok meg a Jordánban.

⁹ Ekkor monda Józsué Izráel fiainak: Járuljatok ide, és halljátok meg az Úrnak, a ti Isteneteknek szavait!

¹⁰ És monda Józsué: Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek, és hogy kétség nélkül előzi előletek a Kananeust, a Khitteust, a Khiveust, a Perizeust, a Gírgazeust, az Emoreust és a Jebuzeust:

¹¹ Íme az egész föld Urának frigyládája előttetek megy át a Jordánon!

- ¹² Most azért választatok magatoknak tizenkét férfiút Izráel nemzetségeiből, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből.
- ¹³ És mihelyt megnyugosznak majd a Jordán vizében a papok talpai, a kik az Úrnak, az egész föld Urának ládáját hordozzák: Jordán vize ketté szakad, és a felülről aláfoló víz megáll egy rakásban.
- ¹⁴ És lőn, hogy a mint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon, és a papok, a frigládának hordozói, a nép előtt:
- ¹⁵ És a mint a láda hordozói a Jordánhoz jutának, és a ládahordozó papok bemárták lábaikat a víznek szélébe (a Jordán pedig az egész aratási idő alatt telve vala minden ő partja felett):
- ¹⁶ Megáll a víz, a mely felülről foly vala alá, és álla egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál, a mely Czarthan mellett vala; a puszta tengere, a Sóstenger felé aláfoló víz pedig egészen elfuta, és általméne a nép Jérikhó előtt.
- ¹⁷ A papok pedig, az Úr frigládájának hordozói, ott állának a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izráel szárazon megy vala át, mindaddig, míg az egész nép teljesen általméne a Jordánon.

FEJEZET 4

Mikor pedig az egész nép teljesen általment vala a Jordánon, szóla az Úr Józsuének, mondván:

- ² Vegyetek magatokhoz a népből tizenkét férfiút, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből.
- ³ És parancsoljátok nékik, mondván: Vegyetek fel innét a Jordán közepéből, arról a helyről, a hol bátorsággal állanak a papok lábai, tizenkét követ, és vigyétek át azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, a hol megháltok ez éjszaka.
- ⁴ Előhivá azért Józsué a tizenkét férfiút, a kikez az Izráel fiai közül rendelt vala, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből;
- ⁵ És monda nékik Józsué: Menjetez át az Úrnak, a ti Isteneteknek frigládája előtt a Jordán közepébe, s vegyen fel mindegyikötök egy-egy követ az ő vállára, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint,
- ⁶ Hogy legyen ez jelül köztetek. Ha kérdezik majd ezután a ti fiaitok, mondván: Mire valók néktek ezek a kövek?
- ⁷ Mondjátok meg nékik, hogy kétfelé vált a Jordánnak vize az Úr frigládája előtt, mikor általment a Jordánon; ketté vált a Jordánnak vize, és ezek a kövek emlékeztetőül lesznek az Izráel fiainak mindörökre.
- ⁸ És úgy cselekedének Izráel fiai, a mint megparancsolta vala Józsué, és felvevén a Jordán közepéből tizenkét követ, a mint megmondotta vala az Úr Józsuének, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint, és általhozták magokkal az éjjeli szállásra és ott letevék azokat.
- ⁹ Tizenkét követ állíta fel Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, a hol állottak vala a frigládát vivő papok lábai; ott is vannak mind e mai napig.
- ¹⁰ A papok pedig, a ládának hordozói, állanak vala a Jordán közepén, a míg végbe mene mind az a dolog, a mit parancsolt vala az Úr Józsuének, hogy mondja meg a népnek, egészen úgy, a mint Mózes parancsolta vala Józsuének. A nép pedig sietett és általméne.
- ¹¹ És a mint véget ére az egész nép általmenetele, általméne az Úr ládája is és a papok is, a nép előtt.
- ¹² Átalmentek vala a Rúben fiai, a Gád fiai és Manassé fél nemzetsége is felfegyverkezve

az Izráel fiai előtt, a miképen szólt vala nékik Mózes.

13 Mintegy negyven ezernyi fegyveres vitéz ment vala át az Úr előtt a harczra, Jérikhónak sík mezejére.

14 Azon a napon felmagasztalá az Úr Józsuét az egész Izráel szemei előtt, és félék őt, a mint félték vala Mózes, életének minden napjaiban.

15 Mert szólt vala az Úr Józsuénak, mondván:

16 Parancsold meg a papoknak, a kik a bizonyság ládáját hordozzák, hogy jöjjenek fel a Jordánból.

17 És parancsola Józsué a papoknak, mondván: Jöjjetek fel a Jordánból!

18 És lőn, hogy a mint a papok, az Úr frigyládájának hordozói, feljöttek vala a Jordán közepéből, és érintik vala a papok talpai a szárazt: visszatére a Jordán vize az ő helyére, és folyt vala, mint az előtt, minden partja felett.

19 A nép pedig az első hónap tizedik napján jöve fel a Jordánból, és tábort üte Gilgálban, Jérikhónak keleti határán.

20 Azt a tizenkét követ is, a melyeket a Jordánból hoztak vala, Gilgálban állatá fel Józsué.

21 És szóla Izráel fiainak, mondván: Ha fiaitok kérdezik majd apáiktól, mondván: Mire valók ezek a kövek?

22 Tudassátok majd a ti fiaitokkal, mondván: Szárazon jött át Izráel ezen a Jordánon.

23 Mert kiszárította az Úr, a ti Istenetek a Jordán vizét ti előttetek, míg általjövétek rajta, a miképen cselekedett vala az Úr, a ti Istenetek a Veres tengerrel, a melyet megszáritott előttünk; míg általjövének rajta.

24 Hogy megismerje a földnek minden népe az Úrnak kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket minden időben.

FEJEZET 5

Lőn pedig, a mint meghallák az Emoreusok minden királyai, a kik a Jordánon túl laknak napnyugot felé, és a Kananeusok minden királyai, a kik a tenger mellett laknak vala, hogy kiszárította az Úr a Jordánnak vizét az Izráel fiai előtt, a míg általjöttünk vala; megolvada az ő szívök, és nem vala többé bátorság bennök Izráel fiai miatt.

2 Ez időben monda az Úr Józsuénak: Csinálj magadnak kőkéseket és másodszor is metéld körül az Izráel fiait.

3 És csinálja Józsué magának kőkéseket, és körülmetélé Izráel fiait a körülmetéletlenség halmán.

4 Az ok pedig, a miért körülmetélé őket Józsué, ez: Mindaz a nép, a mely kijött vala Égyiptomból; a férfiak, a hadakozó emberek mindnyájan meghaltak vala a pusztában, útközben, a míg jöttek vala Égyiptomból.

5 Mert körül volt ugyan metélve mindaz a nép, a mely kijött vala; de azt a népet, a mely a pusztában született, útközben, a míg jöttek vala Égyiptomból, nem metélték vala körül;

6 Mert negyven esztendeig jártak Izráel fiai a pusztában, mialatt elemészteték a hadakozó férfiaknak egész népsége, a kik Égyiptomból jöttek vala ki, mivelhogy nem hallgattak vala az Úr szavára; a kiknek megesküdt az Úr, hogy nem láttatja meg velök a földet, a mely felől megesküdt vala az Úr az ő atyáiknak, hogy nekünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

7 Fiaikat állította vala azért helyökbe, ezeket metélé körül Józsué, mert körülmetéletlenek valának, mivelhogy nem metélék vala körül őket az útban.

- ⁸ Miután pedig mind az egész nép körülmetéltetett vala, vesztég lőnek az ő helyökön a táborban, míglen meggyógyulának.
- ⁹ És monda az Úr Józsuénak: Ma fordítottam el rólatok Egyiptom gyalázatát; ezért hívják e hely nevét Gilgálnak mind a mai napig.
- ¹⁰ És Gilgálban táborozának Izráel fiai, és megkészíték a páskhát a hónapnak tizennegyedik napján, estve, Jérikhónak mezején.
- ¹¹ És evének a föld terméséből a páskhának másodnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonát, ugyanezen a napon.
- ¹² És másnaptól kezdve, hogy ettek vala a föld terméséből, megszűnék a manna, és nem volt többé mannájok az Izráel fiainak; hanem Kanaán földének gyümölcséből evének abban az esztendőben.
- ¹³ Lőn pedig, a mikor Józsué Jérikhónál vala, felemelé az ő szemeit, és látá, hogy íme egy férfiú áll előtte meztelen karddal a kezében. És hozzá méne Józsué, és monda néki: Közülünk való vagy-é te, vagy ellenségeink közül?
- ¹⁴ Az pedig monda: Nem, mert én az Úr seregének fejedelme vagyok, most jöttem. És leborula Józsué a földre arczczal, és meghajtá magát, és monda néki: Mit szól az én Uram az ő szolgájának?
- ¹⁵ És monda az Úr seregének fejedelme Józsuénak: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, a melyen állasz. És úgy cselekedék Józsué.

FEJEZET 6

- J**érikhó pedig be- és elzárkózott vala az Izráel fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki.
- ² És monda az Úr Józsuénak: Lásd! kezedbe adtam Jérikhót és királyát a sereg vitézeivel együtt.
- ³ Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át.
- ⁴ És hét pap hordozzon hét kos-szarvból való kürtöt a láda előtt; a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel.
- ⁵ És ha majd belefúnak a kos-szarvba, mihelyt meghalljátok a kürtnek szavát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város köfala magától, és felmegy arra a nép, kiki az előtte való helyen.
- ⁶ Előhívá azért Józsué, a Nún fia, a papokat és monda nékik: Vegyétek fel a frigyládát, hét pap pedig vigyen hét kos-szarvból való kürtöt az Úr ládája előtt.
- ⁷ A népnek pedig monda: Menjetek el, és kerüljétek meg a várost, a fegyveresek pedig menjenek az Úr ládája előtt.
- ⁸ És úgy lőn, a mint mondotta vala Józsué a népnek. A hét pap ugyanis, a kik a kos-szarvból való kürtöt vivék, az Úr előtt megy vala, és kürtölt vala a kürtökkel, az Úrnak frigyládája pedig utánok megy vala.
- ⁹ A fegyveresek pedig előttök mennek vala a kürtölő papoknak, és a köznép követi vala a ládát, menvén és kürtölvén kürtökkel.
- ¹⁰ A népnek pedig parancsolt vala Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jöjjön ki szátokból addig a napig, a míg azt mondom néktek: Kiáltsatok; és akkor kiáltsatok.
- ¹¹ Körüljárák azért az Úrnak ládájával a várost, egyszer megkerülvén; azután

visszatérének a táborba, és az éjszakát a táborban tölték.

12 Józsué pedig felkele jó reggel, és felvevék a papok az Úrnak ládáját.

13 És a hét pap, a kik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, az Úr ládája előtt megy vala folyton, és kürtöl vala a kürtökkel, a fegyveresek pedig előttök mennek vala, és a köznép követi az Úrnak ládáját, menvén és kürtökkel kürtölvén.

14 A második napon is egyszer kerülék meg a várost, azután visszatérének a táborba. Így cselekedének hat napon át.

15 És lön a hetedik napon, hogy felkelének, mihelyt a hajnal feljöve, és megkerülék a várost a szokott módon hétszer; csak ezen a napon kerülék meg a várost hétszer.

16 És lön, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel, Józsué pedig monda a népnek: Kiáltsatok, mert néktek adta az Úr a várost!

17 És legyen a város maga, és minden, a mi benne van, teljesen az Úrnak szentelve; csak a parázna Ráháb maradjon életben, ő és mindazok, a kik vele vannak a házban, mert elrejtette a követeket, a kiket küldöttünk volt.

18 Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen Istennek szentelt dolgoktól, hogy miután néki szentelitek, el ne vegyetek a teljesen néki szentelt dolgokból, hogy Izráel táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt.

19 Hanem mivel minden ezüst- és arany-, meg réz- és vasedény az Úrnak van szentelve, az Úrnak kincse közé jusson.

20 Kiálta azért a nép, mihelyt kürtölének a kürtökkel. Lön ugyanis, a mint meghallá a nép a kürtnek szavát, kiálta a nép nagy kiáltással, és leszakada a kőfal magától, és felméne a nép a városba, kiki az előtte való helyen, és bevevék a várost.

21 És teljesen kipusztítának mindent, a mi csak vala a városban, a férfitől az asszonyig, a gyermektől az öregig, sőt az ökörig, juhig és a számárig, fegyver élivel.

22 A két férfiúnak pedig, a kik megkémlenték vala a földet, monda Józsué: Menjetek be a parázna asszonynak házába és hozzátok ki onnét az asszonyt és mindazt, a mije van, a miképen megesküdtetek néki.

23 Bemenének azért a kémlő ifjak, és kihozák Ráhábot, és az ő atyját, anyját és az ő atyjafiait, és mindazt, a mije vala, és minden cselédjét is kihozák, és helyezék őket Izráel táborán kívül.

24 A várost pedig megégeték tűzzel és mind azt, a mi benne vala; csakis az ezüstöt és aranyat és a réz- és vasedényeket rakták az Úr házána kincsei közé.

25 A parázna Ráhábot pedig, és az ő atyjának háznépét és mindenét, a mije vala, élni hagyta vala Józsué, és ott lakik az Izráel között mind e mai napig; mert elrejtette vala a követeket, a kiket küldött volt Józsué, hogy kikémleljék Jérikhót.

26 És átkot szóla Józsué azon a napon, mondván: Átkozott legyen az Úr előtt az a férfiú, a ki felkél, hogy megépítse e várost, Jérikhót! Az ő első szülöttjére rakja le annak alapját s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit!

27 És vala az Úr Józsuével, és lön híre az egész földön.

FEJEZET 7

De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen Istennek szentelt dolgokkal, mert elvőn a teljesen Istennek szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből); felgerjede azért az Úrnak haragja Izráel fiai ellen.

2 Küldé ugyanis Józsué férfiakat Jérikhóból, Aiba, a mely Bethaven mellett van, Bétheltől napkelet felé, és szóla nékik, mondván: Menjetek fel és kémleljétek ki azt a földet. És

felmenének a férfiak és kikémlélék Ait.

³ Majd visszatérének Józsuéhez, és mondának néki: Ne menjen fel az egész nép; mintegy kétezer férfi, vagy mintegy háromezer férfi menjen fel, és megverik Ait. Ne fáraszd oda az egész népet, hiszen kevesen vannak azok!

⁴ Felméne azért oda a népből mintegy háromezer férfi; de elfutának Ai férfiai elől.

⁵ És megölének közülök Ai férfiai mintegy harminczhat férfit, és üldözik őket a kaputól kezdve egész Sébarimig, és levágták őket a lejtőn. Azért megolvada a népnek szíve, és lőn olyanná, mint a víz.

⁶ Józsué pedig megszaggatá az ő ruháit, és földre borula arcczal az Úrnak ládája előtt mind estvéig, ő és Izráel vénei és port hintének a fejükre.

⁷ És monda Józsué: Ah Uram Istenem! Miért is hozád által ezt a népet a Jordánon, hogyha az Emoreus kezébe adsz minket, hogy elveszítsen? Vajha úgy akartuk volna, hogy maradtunk volna túl a Jordánon!

⁸ Óh Uram! mit mondjak, miután meghátrált Izráel az ő ellenségei előtt!

⁹ Ha meghallják a Kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a te nagy nevedért?

¹⁰ És monda az Úr Józsuénak: Kelj fel! Miért is borulsz te arcra?

¹¹ Vétkezett Izráel, és átalhágták szövetségemet is, a melyet rendeltem nékik, mert elvettek a teljesen nékem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak.

¹² Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a nékem szentelt dolgot.

¹³ Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondd: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Istennek szenteld dolog van közötted, Izráel! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az Istennek szentelt dolgot.

¹⁴ Azért jöjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő családonként; a család pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő házanként, a ház pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő férfianként.

¹⁵ És lészen, hogy a ki az Istennek szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, a mije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izráelben.

¹⁶ Felkele azért Józsué és jó reggel előállítá Izráelt az ő nemzetségei szerint, és bűnösnek jelenteték a Júda nemzetsége.

¹⁷ Ekkor előállítá a Júda családait, és bűnösnek jelenteték a Zéra családja; azután előállítá a Zéra családját férfianként, és bűnösnek jelenteték a Zabdi háza.

¹⁸ És előállítá az ő házát férfianként, és bűnösnek találtaték Ákán, Kárminak fia, a ki Zabdi fia, a ki a Júda nemzetségéből való Zérának fia.

¹⁹ Monda azért Józsué Ákának: Fiam, adj dicsőséget, kérlek, az Úrnak, Izráel Istenének, és tégy néki vallást, és add tudtomra, kérlek, nékem, mit cselekedtél, és el ne titkoljad tőlem!

²⁰ Ákán pedig felele Józsuénak, és monda: Bizony én vétkeztem az Úr ellen, Izráel Istene ellen, és ezt s ezt cselekedtem!

²¹ Láték ugyanis a zsákmány közt egy jó babiloni köntöst, kétszáz siklus ezüstöt és egy arany vesszőt, a melynek súlya ötven siklus vala, és megkivántam ezeket, és elvém

ezeket, és ímé elrejtve vannak a földben, a sátoromnak közepében, az ezüst pedig alatta van.

22 Ekkor követeket küldö Józsué s ezek a sátorba futának, és ímé, elrejtve vala az az ő sátorában, és az ezüst is alatta vala.

23 Kivivék azért azokat a sátor közepéből, és vivék Józsuéhoz és Izráelnek minden fiához, és lerakák azokat az Úr előtt.

24 Józsué pedig fogá Ákánt, a Zéra fiát, az ezüstöt, a köntöst és az aranyvesszőt, az ő fiait és leányait, az ő ökreit, szamarait és juhait, sátorát és mindent, a mi je vala, és vele lévén az egész Izráel is, vivék azokat Akor völgyébe.

25 És monda Józsué: Miért rontottál meg minket? Rontson meg téged e napon az Úr! És elborítá őt egész Izráel kövekkel, és megégeték őket tűzzel, miután megkövezték vala őket.

26 És nagy kőhalmot rakának feléje; megvan mind e napig. És megszűnék az Úr haragjának gerjedezése. Ezért nevezik ezt a helyet Akor völgyének mind e napig.

FEJEZET 8

És monda az Úr Józsuének: Ne félj és ne rettegj! Vedd magadhoz mind a fegyverfogható népet, és kelj fel és menj fel Aiba, meglásd: kezedbe adom Ainak királyát és az ő népét, városát és földét.

2 Úgy cselekedjél Aival és az ő királyával, a mint cselekedtél Jérikhóval és az ő királyával; de zsákmányolni valóját és barmait magatoknak zsákmányolhatjátok! Vess lest a városnak, annak háta megett!

3 Felkele azért Józsué és az egész fegyverfogható nép, hogy felmenjenek Aiba, és kiválaszta Józsué harminczezer erős férfiút és elküldé őket éjjel.

4 És parancsola nékik, mondván: Vigyázzatok! Ti lest vettek a városnak, a város háta megett; igen messzire ne menjete a várostól, és mindnyájan készen legyetek!

5 Én pedig és az egész nép, a mely velem van, megközelítjük a várost. És ha kijönnek ellenünk, mint először, akkor megfutamodunk előttök.

6 És utánunk jönnek, mígnem elszakasztjuk őket a várostól, mert azt fogják mondani: Futnak előlünk, mint először. És a míg futunk előttök,

7 Ti támadjatok elő a leshelyből, és foglaljátok el a várost, mert az Úr, a ti Istenetek adja azt a ti kezetekbe.

8 És ha majd beveszitek a várost, gyújtsátok fel a várost tűzzel. Az Úrnak szava szerint cselekedjete, vigyázzatok, megparancsoltam néktek!

9 Elküldé azért őket Józsué és elmenének a leshelyre, és megszállának Béthel és Ai között, Aitól napnyugat felé; Józsué pedig ez éjszakán a nép között hála.

10 És felkele Józsué, jó reggel, és megsemlélé a népet, és felméne ő és Izráelnek vénei a nép előtt Aiba.

11 És felméne a fegyverfogható nép is mind, a mely vele vala, és elközelítének és jutának a város elé, és táborba szállának Aitól északra, a völgy pedig köztök és Ai közt vala.

12 És vőn mintegy ötezer férfiút, és lesbe állítá őket Béthel és Ai között a városnak nyugati részén.

13 Így állíták fel a népet, az egész tábort, a mely Aitól észak felé, utócsapatja pedig a várostól napnyugot felé vala. Józsué pedig beméne ez éjszakán a völgynek közepébe.

14 És lőn, hogy mikor meglátta vala Ainak királya, sietve felkelének, és kijövének a város

férfiait Izráel ellen a harczra; ő és egész népe a megszabott helyre, a síkság elejére, mert nem tudja vala, hogy lest vetének néki a város háta mögött.

15 Józsué pedig és az egész Izráel mintha megverettek volna előttök futnak vala a pusztá felé vivő úton.

16 És feliasztaték az egész nép, a mely a városban vala, hogy üldözzék őket. És üldözik Józsué, és elszakadának a várostól.

17 És nem marada ember Aiban, sem Béthelben, a ki nem jött volna Izráel után, és ott hagyák a várost kinyitva, és üldözik Izráelt.

18 Az Úr pedig monda Józsuénak: Emeld fel a kopját, a mely kezeden van, Ai felé, mert kezeden adom azt. És felemelé Józsué a kopját, a mely kezében vala, a város felé.

19 A lesben levők pedig nagy hamarsággal felkelének helyökről, és a mint felemelte vala kezét, futásnak eredének, és bemenének a városba, és belevék azt, és nagy hamarsággal tűzbe boríták a várost.

20 Ai férfiai pedig hátratekintének, és láták, hogy ímé a városnak füstje felszáll vala az ég felé, és hogy nincsen módjukban imide vagy amoda elfutni, mert a nép, a mely fut vala a pusztának, visszafordul vala az üldöző felé.

21 Józsué ugyanis és az egész Izráel látták vala, hogy a lesben levők bevették a várost, és hogy a városnak füstje felszállott vala: visszafordulának azért és vágák Ainak férfiai.

22 Amazok pedig a városból jövének ki ellenök, és így közben valának Izráelnek: ezek innen, amazok meg amonnan, és vágák őket mindaddig, a míg egy sem marada közülök élve, vagy a ki elszaladt volna.

23 Ainak királyát is elfogták élve, és elvivék őt Józsué elé.

24 Mikor pedig leöldösé Izráel Ainak minden lakosát a mezőn, a pusztában, a hol üldözték vala őket, és mikor mindnyájan elhullottak vala az utolsóig fegyver éle alatt: visszafordula az egész Izráel Ai ellen, és vágá azt fegyver élével.

25 Mindazok pedig, a kik e napon elhullottak, férfiak és asszonyok együtt, tizenkét ezeren valának; Ainak minden embere.

26 Józsué ugyanis nem voná vissza a kezét, a melyet a kopjával együtt felemelt vala, míglen megölék Ainak minden lakosát.

27 A barmot azonban és a mi zsákmányolni valója volt ennek a városnak, magának zsákmányolá el Izráel az Úr rendelete szerint. A mint utasította vala Józsuét.

28 Ait pedig felgyújtá Józsué és tevé örökkévaló köhalommá, pusztassággá mind e napig.

29 Ainak királyát pedig felakasztá fára és ott vala estvéig; de naplementekor parancsolt Józsué, és levevék annak holttestét a fáról, és veték a város kapujának bejáratához, és nagy rakás követ hordanak fölébe, mind e napig.

30 Majd oltárt építé Józsué az Úrnak, Izráel Istenének Ebál hegyén.

31 Miképen megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgálja Izráel fiainak, a mint meg van írva Mózes törvényének könyvében; oltárt ép kövekből, melyeket vas nem érintett és vivének arra egészen égőáldozatot az Úrnak, és áldozának hálaáldozatokat.

32 És felírá ott kövekre a Mózes törvényének mását, a melyet az írt vala Izráel fiai elé.

33 Az egész Izráel pedig és az ő vénei, vezérei és bírái ott álltak vala kétfelől a láda mellett, a Lévitá-papok előtt, a kik az Úrnak frigyládáját hordozták vala, úgy a jövevény, mint a benszült, fele a Garizim hegye felé, fele pedig Ebál hegye felé, a mint megparancsolta Mózes az Úr szolgálja, hogy megáldaná az Izráel népet először.

34 Azután pedig felolvasta a törvénynek minden ígését, az áldást és az átkot, mind úgy, a mint meg van írva a törvény könyvében.

³⁵ Nem volt egy íge sem azok közül, a melyeket Mózes parancsolt vala, a melyet fel nem olvasott volna Józsué, az Izráelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövevények előtt is, a kik járnak vala közöttök.

FEJEZET 9

Lőn pedig, hogy mikor ezt meghallották mind ama királyok, a kik a Jordánon túl a hegyeken és síkon és a nagy tengernek egész partja-mentén valának a Libánon ellenében: a Khittheus, az Emoreus, a Kananeus, a Perizeus, a Khivveus és a Jebuzeus:

² Egybegyülekezének, hogy megvívjanak Józsuéval és Izráellel egy akarattal.

³ De meghallák Gibeon lakosai is, a mit Józsué Jérikhóval és Aival cselekedett vala.

⁴ És ők is ravaszul cselekedének. Elmenének ugyanis és követekül adák ki magokat. Szerzének azért szamaraikra ócska zsákokat, és ócska, megrepedezett és összekötözött boros tömlőket;

⁵ És ócska, megfoltozott sarukat lábaikra, és ócska ruhákat magokra; az útravaló kenyerek is mind száraz és penészes vala.

⁶ Így menének el Józsuéhoz a táborba Gilgálba, és mondának néki és Izráel férfiaiinak: Messze földről jöttünk, most azért kössetek frigyet mi velünk.

⁷ Izráel férfiai pedig mondának a Khivveusnak: Hátha közöttem lakol te; hogyan kössek azért frigyet te veled?

⁸ Azok pedig mondának Józsuénak: Szolgáid vagyunk mi! És monda nékik Józsué: Kik vagytok, és honnan jöttetek?

⁹ És mondának néki: Igen messze földről jöttek a te szolgáid, az Úrnak, a te Istenednek nevéért, mert hallottuk az ő hírét és mindazt, a mit Égyiptomban cselekedett;

¹⁰ Mindazt is, a mit cselekedett az Emoreusok két királyával, a kik valának túl a Jordánon, Szíhonnal, Hesbon királyával és Óggal, Básán királyával, a ki Astarótban vala.

¹¹ Ezért szólának nekünk a mi véneink és földünk lakosai is mind, mondván: szerezzetek magatoknak eledelt az útra, és menjetek eléjük, és mondjátok nekik: Szolgáitok vagyunk mi, most azért kössetek frigyet mi velünk!

¹² Ez a mi kenyერünk meleg volt, a mikor eleségül elhoztuk a mi házainkból elindulván, hogy hozzátok jöjjünk: most ímé, száraz és penészes lett.

¹³ Ezek a boros tömlők is, a melyeket új korukban töltöttünk vala meg, ímé, de megszakadoztak; e mi ruháink és saruink pedig megavultak az útnak igen hosszú volta miatt!

¹⁴ És vőnek a férfiak azoknak eledeléből, az Úr tanácsát pedig nem kérték vala.

¹⁵ És békességesen bánt velök Józsué, és frigyet köte velök, hogy életben hagyja őket, a gyülekezet fejedelmei pedig megesküdének nekik.

¹⁶ De harmadnap múlva azután, hogy frigyet kötöttek vala velök, meghallják, hogy közel valók azok hozzájuk, sőt közöttök lakoznak azok.

¹⁷ Elindulának azért Izráel fiai, és eljutának azoknak városaihoz harmadnapon. Városaik pedig valának: Gibeon, Kefira, Beéróth és Kirjáth-Jeárim.

¹⁸ De nem bánták őket Izráel fiai, mivelhogy megesküdtek vala nekik a gyülekezet főemberei az Úrra, Izráel Istenére, és zúgolódék az egész gyülekezet a főemberek ellen.

¹⁹ Mondának azért mind a főemberek az egész gyülekezetnek: Mi megesküdtünk nekik az Úrra, Izráel Istenére, most hát nem bánthatjuk őket.

²⁰ Ezt cselekedjük velök, hogy életben hagyjuk őket, és így nem lesz harag ellenünk az

esküvésért, a melylyel megesküdtünk nékik.

21 Mondának azért a főemberek nékik: Ám éljenek! És lőnek favágóivá és vízhordozóivá az egész gyülekezetnek, a mint szólottak vala nékik a főemberek.

22 Hívatá ugyanis őket Józsué, és szóla nékik, mondván: Miért csaltatok meg minket, ezt mondván: Igen messziről valók vagyunk mi tőletek, holott ti közöttünk laktok?

23 Most azért átkozottak legyetek, és ne fogyjon ki közületek a szolga, a favágó és vízhordó az én Istenemnek házába.

24 Azok pedig felelének Józsuénak, és mondának: Mivelhogy nyilván tudtokra esett a te szolgálidnak az, a mit az Úr, a ti Istenetek parancsolt vala Mózesnek, az ő szolgájának, hogy néktek adja ezt az egész földet, és hogy kiirtja előletek a földnek minden lakosát: igen féltettük tőletek a mi életünket, ezért cselekedtük ezt a dolgot.

25 És most ímé, a te kezedben vagyunk, a mint cselekedni jónak és igaznak tetszik előtted, úgy cselekedjél mivelünk!

26 És úgy cselekedék velők, és kiszabadítá őket Izráel fiainak kezéből, és nem ölék meg őket.

27 És tevé őket Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká a gyülekezethez és az Úr oltárához, mind e napig, azon a helyen, a melyet választánd.

FEJEZET 10

Lőn pedig, hogy a mikor meghallá Adonisédek, Jeruzsálemnek királya, hogy bevette vala Józsué Ait, és elpusztította azt, és hogy a mint cselekedett vala Jérikhóval és annak királyával, úgy cselekedett Aival és annak királyával, és hogy békességre léptek Gibeon lakói Izráellel, és közöttük vannak:

2 Igen megijedének, mivelhogy nagy város vala Gibeon, olyan mint egy a királyi városok közül, sőt nagyobb vala az Ainál, férfiai pedig mind vitézek valának.

3 Küldé azért Adonisédek, Jeruzsálemnek királya Hohámhoz, Hebronnak királyához és Pireámhoz Jármutnak királyához és Jáfiához, Lákisnak királyához és Debirhez, Eglonnak királyához, mondván:

4 Jöjjetek fel hozzám, és segítetek meg engem, és verjük meg Gibeont, mert békességre lépett Józsuéval és Izráel fiaival!

5 Összegyülének azért, és felméne az Emoreusoknak öt királya: Jeruzsálemnek királya, Hebronnak királya, Jármutnak királya, Lákisnak királya, Eglonnak királya, ők magok és minden seregök, és tábort ütének Gibeonnál, és hadakozának ellene.

6 Küldének azért Gibeon férfiai Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, mondván: Ne vond meg kezeidet a te szolgálidtól! Jöjj fel hozzánk hamar és ments meg minket, és segíts rajtunk, mert mind felgyültek ellenünk az Emoreusok királyai, a kik a hegyen lakoznak.

7 Felméne azért Józsué Gilgálból, ő maga és az egész hadakozó nép vele, és a seregnek minden vitéze.

8 Monda pedig az Úr Józsuénak: Ne félj tőlök, mert kezedbe adtam őket; senki sem áll meg közülök előtted.

9 És rájok töre Józsué nagy hirtelen, miután egész éjszaka ment vala Gilgálból.

10 És megrettenté őket az Úr Izráel előtt, és megveré őket Gibeonnál nagy vereséggel, és űzé őket a Bethoronba vivő úton, és vágá őket egészen Azekáig és Makedáig.

11 Mikor pedig futnak vala ők Izráel előtt a bethoroni lejtőn, az Úr nagy köveket hullata rájuk az égből egész Azekáig, és meghalának. Többen valának, a kik a jégeső kövei miatt haltak vala meg, mint azok, a kiket fegyverrel öltek meg Izráel fiai.

- 12** Akkor szóla Józsué az Úrnak azon a napon, a melyen odavetette az Úr az Emoreust Izráel fiai elé; ezt mondotta vala pedig Izráel szemei előtt: Állj meg nap, Gibeonban, és hold az Ajalon völgyében!
- 13** És megállá a nap, és vesztegle a hold is, a míg bosszút állá a nép az ő ellenségein. Avagy nincsen-e ez megírva a Jásár könyvében? És megállá a nap az égnek közepén és nem sietett lenyugodni majdnem teljes egy napig.
- 14** És nem volt olyan nap, mint ez, sem annakelőtte, sem annakutána, hogy ember szavának engedett volna az Úr, mert az Úr hadakozik vala Izráélért.
- 15** Ezután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.
- 16** Ez az öt király pedig elfutott vala, és elrejtözék Makkedában a barlangban.
- 17** És megízenék ezt Józsuénak, mondván: Megtaláltatott az öt király, elrejtözve a makkedai barlangban.
- 18** És monda Józsué: Hengergessetek nagy köveket a barlang szájához és rendeljetek mellé férfiakat, hogy őrizzék őket.
- 19** Ti pedig meg ne álljatok, nyomuljatok ellenségeitek után és vágjátok utócsapataikat, és ne engedjétek őket bejutni az ő városaikba, mert kezetekbe adta őket az Úr, a ti Istenetek.
- 20** Minekutána pedig elvégezték Józsué és Izráelnek fiai azoknak igen nagy vereséggel való verését, egészen azok megsemmisítéséig, és az élvemaradtak a megerősített városokba vonultak:
- 21** Visszatére az egész nép Józsuéhez a táborba, Makkedába békességgel; nyelvét se mozdította senki Izráel fiai ellen.
- 22** És monda Józsué: Nyissátok fel a barlang száját, és hozzátok ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból!
- 23** És akképen cselekedének, és kihozák hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, Eglon királyát.
- 24** Mikor pedig kihozták vala ezt az öt királyt Józsuéhez, előhívatá Józsué Izráelnek minden férfiát, és monda a hadakozó nép vezéreinek, a kik vele mentek vala: Jöjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyoknak nyakára. Eljövének azért és tevék lábaikat azoknak nyakára.
- 25** És monda nékik Józsué: Ne féljete, és meg ne rettenjete; legyetek bátrak és erősek, mert ekképen cselekszik az Úr minden ellenségetekkel, a kik ellen ti hadakoztok.
- 26** Azután pedig megveré őket Józsué, és megölé őket, és felakasztatá őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákon mind estvéig.
- 27** Lőn pedig a nap lementének idején, parancsola Józsué, és levevék őket a fákról, és behányák őket a barlangba, a melyben elbújtak vala, és nagy köveket rakának a barlang szája elé, mind e napig.
- 28** Makkedát is bevé Józsué ugyanazon a napon, és fegyver élére hányá azt és annak királyát, és megölé őket és egy lelket sem engedett menekülni azokból, a melyek benne valának. Úgy cselekedék Makkedának királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával.
- 29** Általméne annakutána Józsué és vele az egész Izráel Makkedából Libnába, és hadakozék Libnával.
- 30** És kezébe adá az Úr azt is Izráelnek, és annak királyát; és fegyver élére hányá azt, és egy lelket sem engedé menekülni azokból a melyek benne valának. És úgy cselekedék annak királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával.
- 31** Libnából pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Lákisba, és táborba szálla mellette, és hadakozék ellene.

- ³² És kezébe adá az Úr Izráelnek Lákist és bevév élté hányá azt, és minden lelket, a mely benne vala, egészen úgy, amint cselekedett vala Libnával.
- ³³ Akkor feljöve Hórám, Gézernek királya, hogy megsegélje Lákist, de megveré Józsué őt és az ő népét annyira, hogy egy menekült sem hagyta meg neki.
- ³⁴ Lákisból pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Eglonba, és táborba szállának ellene, és hadakozának ellene.
- ³⁵ És bevév élté ugyanazon a napon, és fegyver élére hányák azt; és megöle minden lelket, a mely benne vala, ugyanazon a napon, egészen úgy, amint cselekedett vala Lákissal.
- ³⁶ Felméne azután Józsué Eglonból és ő vele az egész Izráel Hebronba, és hadakozának az ellen.
- ³⁷ És bevév élté, és fegyver élére hányák azt, és annak királyát és minden városát, és egy lelket sem engede menekülni azokból, a melyek benne valának, egészen úgy, amint cselekedett vala Eglonnal, elvesztvén azt és minden lelket, a mely benne vala.
- ³⁸ Fordula azután Józsué, és vele az egész Izráel Debirnek, és hadakozék az ellen.
- ³⁹ És bevév élté és annak királyát és minden városát, és fegyver élére hányá őket, és megölének minden lelket, a mely benne vala, nem hagyott menekülni valót. A miképen cselekedett vala Hebronnal, úgy cselekedék Debirrel és annak királyával, avagy a miképen Libnával és annak királyával cselekedett vala.
- ⁴⁰ Megveré azért Józsué az egész földet; a hegységet és a déli vidéket, a síkságot és a lejtőket és mindazoknak királyait, menekülni valót sem hagyott; és megöle minden élt, a mint megparancsolta vala az Úr, az Izráelnek Istene.
- ⁴¹ Megveré pedig őket Józsué Kádes Barneától fogva egész Gázáig, a Gósennek is minden földét, egész Gibeonig.
- ⁴² És mindezeket a királyokat és azoknak földjét egy útban hódítá meg Józsué, mivelhogy az Úr, Izráelnek Istene hadakozott vala Izráelért.
- ⁴³ Azután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.

FEJEZET 11

Mikor pedig meghallotta ezt Jábin, Hásornak királya, küldé Jobábhöz, Mádonnak királyához, és Simronnak királyához, És Aksáfnak királyához,

- ² És azokhoz a királyokhoz, a kik laknak vala észak felé a hegységben, és a pusztában Kinneróttól délre, és a síkságon, és Dór magaslatain a tenger felé;
- ³ A Kananeushoz napkelet és napnyugat felé, és az Emoreushoz, a Khittheushoz, a Perizeushoz, a Jebuzeushoz a hegyek közé, és a Khivveushoz a Hermon alá, Mispának földére.
- ⁴ És kijövének ők és velök az ő egész táboruk, sok nép, olyan sok, mint a fűveny, a mely a tenger partján van, és igen sok ló és szekér.
- ⁵ És összegyülének mindezek a királyok, és megindulának, és táborba szállának együttesen Méromnak vizeinél, hogy hadakozzanak Izráel ellen.
- ⁶ Ekkor monda az Úr Józsuénak: Ne félj tőlök, mert holnap ilyenkorra mindnyájokat átdöfötten vetem az Izráel elé; lovaikat bénítsd meg, szekereiket pedig égesd meg tűzzel.
- ⁷ Elméne azért Józsué és vele az egész hadakozó nép azok ellen a Mérom vizeihez nagy hirtelen, és reájok rohanának.

⁸ És adá őket az Úr Izráelnek kezébe, és verék őket és űzék őket egészen a nagy Sidonig és Miszrefót-Majmig, és Mispának völgyéig napkelet felé, és leverék őket annyira, hogy senki sem maradt közülök életben.

⁹ És úgy cselekedék velök Józsué, a mint megmondotta vala néki az Úr: az ő lovaikat megbénítá, szekereiket pedig tűzzel égeté el.

¹⁰ Majd visszafordula Józsué ugyanazon időben és bevév Hásort, királyát pedig fegyverrel megölé (Hásor ugyanis mindezeknek az országoknak feje volt az előtt);

¹¹ És levágának minden lelket, a mely benne vala, megölvén őket fegyver élével; nem maradt meg egy élő sem; Hásort pedig tűzzel égeté meg.

¹² És e királyoknak minden városát és minden királyukat is meghódoltatá Józsué, és megölé őket fegyver élével, kipusztítván őket, a mint megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgálja.

¹³ Csak épen azokat a városokat nem égeté meg Izráel, a melyek halmokon állottak vala, kivéve Hásort, egyedül ezt égeté meg Józsué.

¹⁴ És e városoknak minden zsákmányolni valóját, és a barmokat is magoknak zsákmányolák el Izráel fiai; csak az embereket hányák mind fegyver élére, míglen kipusztíták őket. Nem hagytak meg egy élőt sem.

¹⁵ A mint parancsolt az Úr Mózesnek, az ő szolgájának, úgy parancsolt Mózes Józsuénak, és úgy cselekedék Józsué, semmit el nem hagyott mindabból, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek.

¹⁶ És elfoglalá Józsué mindazt a földet, a hegységet, az egész déli vidéket, az egész Gósen földét, úgy a síkságot, mint a pusztát, és Izráel hegyét és annak síkságát.

¹⁷ A kopasz hegytől fogva, a mely Szeír felé emelkedik, egészen Baál-Gádig, a Libanon völgyében, a Hermon hegye alatt; királyaikat pedig mind elfogá és megveré és megölé őket.

¹⁸ Sok napon át viselt hadat Józsué mindezekkel a királyokkal.

¹⁹ Nem volt város, a mely békességre lépett volna Izráel fiaival, kivéve a Gibeonban lakó Khivveusokat; haddal vették azt meg mind.

²⁰ Mert az Úrtól volt az, hogy megkeményítván szíveiket, haddal menjenek Izráel ellen, hogy eltörölje őket; hogy ne legyen nekik irgalom, hanem hogy elpusztítsa őket, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek.

²¹ Majd elméne Józsué ez időben, és kiirtá az Anákokat a hegyek közül Hebronból, Debirből, Anábból és Júdának minden hegyéből, és Izráelnek minden hegyéből; városaikkal együtt törlé el őket Józsué.

²² Nem maradtak Anákok Izráel fiainak földén, csak Gázában, Gáthban és Asdódban hagytak meg.

²³ Elfoglalá azért Józsué az egész földet egészen úgy, a mint az Úr mondotta vala Mózesnek, és adá azt Józsué örökségül Izráelnek, osztályrészeikhez képest, nemzetségeik szerint. A föld pedig megnyugovék a harctól.

FEJEZET 12

Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek Izráelnek fiai, és a kiknek földjét birtokba vették a Jordánon túl, napkelet felé, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig, és az egész mezőséget kelet felől:

² Szíhon, az Emoreusok királya, a ki lakik vala Hesbonban, a ki uralkodik vala Aróertől fogva, a mely van az Arnon patak partján, és a patak közepétől és a Gileád felétől a

Jabbok patakig, az Ammon fiainak határáig.

³ És a mezőségtől a Kinneróth tengerig napkelet felé, és a puszta tengeréig, a Sóstengerig napkelet felé, a Béth-Jesimothi útig, és délfelé a Piszga hegyoldalainak aljáig.

⁴ És Ógnak a Básán királyának tartománya, a ki Refaim maradékai közül való, a ki Astarotban és Edreiben lakozik vala.

⁵ És uralkodik vala Hermon hegyén, Szalkhában és az egész Básánban, a Gesurnak és Maakhátnak határáig, és a fél Gileádon, Szíhonnak, Hesbon királyának határáig.

⁶ Mózes, az Úrnak szolgája és Izráelnek fiai verték le őket, és oda adta azt a földet Mózes, az Úrnak szolgája örökségül a Rúben és Gád nemzetségeknél és a Manassé nemzetség felé.

⁷ Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek vala Józsué és az Izráelnek fiai a Jordán másik oldalán napnyugat felé, Baál-Gádtól fogva, a mely van a Libánon völgyében, egészen a kopasz hegyig, a mely Szeír felé emelkedik. És oda adá azt Józsué örökségül az Izráel nemzetségeinek, az ő osztályrészeik szerint:

⁸ A hegységben és a síkságon, a mezőségen és a hegyoldalakon, a pusztán és a déli vidéken, a Khittheus, Emoreus, Kananeus, Perizeus, Khivveus és Jebuzeusok földjét.

⁹ Jérikhónak királya egy; Ainak, a mely oldalra vala Béthel felé, királya egy;

¹⁰ Jeruzsálemnek királya egy, Hebronnak királya egy;

¹¹ Jármutnak királya egy, Lákisnak királya egy;

¹² Eglonnak királya egy, Gézernek királya egy;

¹³ Debirnek királya egy, Gédernek királya egy;

¹⁴ Hormáhnak királya egy, Aradnak királya egy;

¹⁵ Libnának királya egy; Adullámnak királya egy;

¹⁶ Makkedának királya egy, Béthelnek királya egy;

¹⁷ Tappuáhnak királya egy, Héfernek királya egy;

¹⁸ Afeknek királya egy, Lassáronnak királya egy;

¹⁹ Mádonnak királya egy, Hásornak királya egy;

²⁰ Simron Meronnak királya egy, Aksáfnak királya egy;

²¹ Taanáknak királya egy, Megiddónak királya egy;

²² Kedesnek királya egy, a Kármelen levő Jokneámnak királya egy;

²³ A Dór magaslatán levő Dórnak királya egy, a Gilgál népeinek királya egy;

²⁴ Tirczának királya egy; összesen harminczegy király.

FEJEZET 13

Mikor Józsué megvénhedett és igen megidősödött vala, monda az Úr néki: Te megvénhedtél, igen megidősödtél, pedig még igen sok föld maradt elfoglalni való.

² Ez az a föld, a mi fennmaradt: A Filiszteusoknak minden tartománya és az egész Gesur.

³ A Sikkhórtól fogva, a mely Égyiptom felett foly, egészen Ekronnak határáig északra, mely a Kananeushoz számíttatik; a Filiszteusok öt fejedelemsége: Gázáé, Asdódé, Askeloné, Gáthé, Ekroné és az Avveusoké.

⁴ Délről a Kananeusok egész földje és Meára, a mely a Sídónbelieké, Afékáig, az Emoreusok határáig.

⁵ Továbbá a Gibli földje és az egész Libanon napkelet felé, Baál-Gádtól fogva, a mely a Hermon hegy alatt van, egészen addig, a hol Hamáthba mennek.

- ⁶ A hegységnek minden lakosát, a Libanontól Miszrefóth-Majimig, a Sídoniakat mind, magam űzöm ki őket Izráel fiai elől, csak sorsold ki Izráelnek örökségül, a mint megparancsoltam néked.
- ⁷ Mostan azért oszd el ezt a földet örökségül kilencz nemzetségnek, és a Manassé nemzetség felének.
- ⁸ Ő vele együtt a Rúben és Gád nemzetségek elvették örökségöket, a melyet adott vala nékik Mózes, túl a Jordánon, napkelet felé, a miképen adta vala nékik Mózes, az Úrnak szolgálja.
- ⁹ Aróertől fogva, a mely az Arnon patak partján van, úgy a várost, a mely a völgynek közepette van, mint Medebának minden sík földét Dibonig.
- ¹⁰ És minden városát Szíhonnak, az Emoreusok királyának, a ki uralkodik vala Hesbonban, az Ammon fiainak határáig.
- ¹¹ És Gileádot és Gesurnak és Maakátnak határát, az egész Hermon hegyet és az egész Básánt Szalkáig.
- ¹² Básánban Ógnak egész országát, a ki uralkodik vala Astarótban és Edreiben. Ez maradt vala meg a Refaim maradékai közül, de leveré és kiűzé őket Mózes.
- ¹³ De Izráel fiai nem űzék ki a Gesurit és a Maakhátit, és ott is lakik a Gesuri és Maakháti az Izráel között mind e mai napig.
- ¹⁴ Csak Lévi nemzetségének nem adott örökséget; az Úrnak, Izráel Istenének tüzes áldozatai az ő öröksége, a mint szólott vala néki.
- ¹⁵ Adott vala pedig Mózes örökséget a Rúben fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.
- ¹⁶ És lőn az ő határuk Aróertől fogva, a mely az Arnon folyó partján van, úgy a város, a mely a völgy közepette van, mint az egész sík föld Medeba mellett;
- ¹⁷ Hesbon és annak minden városa, a melyek a sík földön vannak; Dibon, Bámoth-Baal és Béth-Baál-Meon;
- ¹⁸ És Jahcza, Kedemót és Méfaát;
- ¹⁹ És Kirjáthaim, Szibma és Czeret-Sáhár a völgy mellett való hegyen:
- ²⁰ És Béth-Peór, a Piszga hegyoldalai, és Béth-Jesimóth.
- ²¹ És a sík föld minden városa és Szíhonnak, az Emoreusok királyának egész országa, a ki uralkodik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, őt és a Midiánnak fejedelmeit: Evit és Rékemet, Czúrt és Húrt és Rébát, Szíhonnak fejedelmeit, a kik e földön laktak vala.
- ²² A jövendőmondó Bálámot is, Beórnak fiát, megölék Izráel fiai fegyverrel, azokkal együtt, a kiket levágtak vala.
- ²³ Vala tehát a Rúben fiainak határa a Jordán és melléke. Ez a Rúben fiainak öröksége az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falai.
- ²⁴ A Gád nemzetségének, a Gád fiainak is adott vala örökséget Mózes, az ő családjaik szerint.
- ²⁵ És lőn az ő határuk Jaázer és Gileádnak minden városa és az Ammon fiai földjének fele Aróerig, a mely Rabba felett van.
- ²⁶ És Hesbontól fogva Ramath-Miczpéig és Betónimig, meg Mahanáimtól Debir határáig.
- ²⁷ A völgyben pedig Béth-Harám, Béth-Nimra, Szukkóth és Czáfon, Szíhonnak, Hesbon királyának maradék országa, a Jordán és melléke, a Kinnereth tenger széléig a Jordánon túl napkelet felé.
- ²⁸ Ez a Gád fiainak örökségök, az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui.
- ²⁹ A Manassé nemzetség felének is adott vala Mózes örökséget. És lőn a Manassé fiainak félágáé, az ő családjaik szerint;

- ³⁰ És lőn az ő határuk: Mahanáimtól fogva az egész Básán, Ógnak, Básán királyának egész országa és Jainak minden faluja, a melyek Básánban vannak, hatvan város.
- ³¹ És pedig Gileádnak fele és Astarót és Edrei, Óg országának városai Básánban, a Manassé fiának, Mákirnak fiaié, Mákir feléé, az ő családjaik szerint.
- ³² Ezek azok, a miket örökségül adott vala Mózes a Moáb mezőségén, a Jordánon túl Jérikhótól napkelet felé.
- ³³ A Lévi nemzetségének pedig nem adott vala Mózes örökséget. Az Úr, Izráelnek Istene az ő örökségök, a mint szólott vala nékik.

FEJEZET 14

- E**zek pedig azok, a miket örökségül vőnek el Izráel fiai a Kanaán földén, a miket örökségül adtak nékik Eleázár, a pap, Józsué, a Nún fia és az atyai fejedelmek, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett;
- ² Sorsvetés által való örökségökül, (a mint megparancsolta vala az Úr Mózes által) a kilencz nemzetségnek és a félnemzetségnek:
- ³ Mert két nemzetségnek és fél nemzetségnek a Jordánon túl adott vala Mózes örökséget, a Lévitáknak pedig nem adott vala örökséget ő közöttök.
- ⁴ Mert a József fiai két nemzetség voltak: Manassé és Efraim; a Lévitáknak pedig nem adtak osztályrészt a földből, hanem csak városokat lakásul és az azokhoz való legelőket barmaik és marháik számára.
- ⁵ A mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének az Izráel fiai, és úgy oszták fel a földet.
- ⁶ Hozzámenének pedig Józsuéhoz Júdának fiai Gilgálba és monda néki a Kenizeus Káleb, Jefunné fia: Te tudod azt a dolgot, a melyet beszélt vala az Úr Mózesnek, az Isten emberének én felőlem és te felőled Kádes-Barneában.
- ⁷ Negyven esztendő valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgálja Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, a mint az én szívemben vala.
- ⁸ Atyámfiak pedig, a kik feljöttek vala velem, elrémítették a népnek szívét, de én tökéletesen követtem az Urat, az én Istenemet.
- ⁹ És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: Bizony a föld, a melyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az Urat, az én Istenemet.
- ¹⁰ Most pedig, ímé megtartott engem az Úr életben, a mint szólott vala; most negyvenöt esztendeje, a mióta szólott vala az Úr e dologról Mózesnek, a mi alatt Izráel a pusztában bolyongott vala; és most ímé, nyolczvanöt esztendő vagyok!
- ¹¹ Még ma is olyan erős vagyok, a milyen azon a napon voltam, a mikor elküldött engem Mózes; a milyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harczoláshoz és járásra-kelésre.
- ¹² Most azért add nékem ezt a hegyet, a melyről szólt vala az Úr azon a napon; mert magad is hallottad azon a napon, hogy Anákok vannak ott, és nagy, erősített városok; hátha velem lesz az Úr, és kiűzöm őket, a mint megmondotta az Úr.
- ¹³ És megáldá őt Józsué, és odaadá Hebront Kálebnek, a Jefunné fiának örökségül.
- ¹⁴ Azért lőn Hebron a Kenizeus Kálebé, a Jefunné fiáé, örökségül mind e mai napig, a

miért hogy tökéletesen követte vala az Urat, Izráelnek Istenét.

15 A Hebron neve pedig annakelőtte Kirjáth-Arba volt; a ki a legnagyobb ember volt az Anákok között. A föld pedig megnyugodott a harcztól.

FEJEZET 15

A Júda fiai nemzetségének sors által való része pedig az ő családjaik szerint ez vala: Edomnak határa felé a Czin pusztája délre, a déli határnak végén.

2 Vala pedig az ő déli határuk a Sóstengernek szélétől, a tengernyelvtől fogva, a mely délfelé fordul.

3 És halad délre az Akrabbim hágónak, majd átmegy Czin felé, és felmegy délről Kádes-Barneának, átmegy Hesronnak, felmegy Adárnak és kerül Karka felé;

4 Majd átmegy Asmonnak és halad Égyiptom patakának. A határ szélei pedig a tengernél vannak. Ez a ti határotok délre.

5 Napkelet felé pedig a Sóstenger a határ a Jordán végéig; az északi rész határa pedig a tengernyelvtől, a Jordán végétől kezdődik.

6 És felmegy ez a határ Béth-Hoglának, és átmegy északra Béth-Arabán majd felmegy ez a határ Rúben fiának, Bohánnak kövéhez.

7 És felmegy ez a határ Debirbe is az Akor völgyéből, és északnak fordul Gilgál felé, a mely átellenében van az Adummim hágójának, a mely a pataktól délfelé esik. És átmegy a határ az Én-semes vizeire és tova halad a Rógel forrása felé.

8 Azután felmegy a határ a Hinnom fiának völgyén, Jebuzeusnak, azaz Jeruzsálemnek déli oldala felé; felmegy továbbá e határ a hegynek tetejére, a mely átellenben van a Hinnom völgyével napnyugat felé, a mely északra van a Refaim völgyének szélén.

9 És hajlik e határ a hegynek tetejétől a Neftoáh víznek kútfejéhez és kimegy az Efron hegyének városai felé; majd hajlik e határ Baalának, azaz Kirjáth-Jeárimnak.

10 Baalától pedig fordul e határ napnyugotnak a Szeír-hegy felé, és átmegy északnak a Jeárim-hegy oldala felé, azaz Kesalon felé és alámegy Béth-Semesnek és átmegy Timnának.

11 Majd tova megy e határ Ekron északi oldala felé, és hajlik e határ Sikkeronnak, és átmegy a Baala hegynek, és tova megy Jabnéel felé. A határ szélei pedig a tengernél vannak.

12 A napnyugati határ pedig a nagy tenger és melléke. Ez Júda fiainak határa köröskörül az ő házoknépe szerint.

13 Kálebnek, a Jefunné fiának pedig a Júda fiai között ada részt, az Úrnak Józsuéhoz való szavai szerint; Kirjáth-Arbának, Anák atyjának városát, azaz Hebront.

14 És kiűzé onnan Káleb Anáknak három fiát: Sésait, Ahimánt és Tálmaid, Anák gyermekeit.

15 És felméne innét Debir lakói ellen, Debirnek neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt.

16 És monda Káleb: A ki megveri Kirjáth-Széfert és elfoglalja azt, néki adom Akszát, az én leányomat feleségül.

17 Elfoglala pedig azt Othniél, Kénáznak, a Káleb testvérének fia; és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül.

18 És lön, hogy a mikor eljőve az, biztatá őt, hogy kérjen az ő atyjától mezőt. Leszálla azért a számárról; Káleb pedig monda néki: Mi bajod?

19 Ő pedig monda: Adj áldást nékem! Mivelhogy száraz földre helyeztél engem, adj azért

nékem vízforrásokat is. És néki adá a felső forrást és az alsó forrást.

20 Ez a Júda fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.

21 A Júda fiai nemzetségének városai pedig a déli végtől kezdve Edom határa felé valának: Kabseél, Éder és Jágur;

22 Kina, Dimóna és Adada;

23 Kedes, Hásor és Ithnán;

24 Zif, Télem és Bealóth;

25 Hásor-Hadatha és Kerioth-Hesron, azaz Hásor;

26 Amam, Séma és Móláda;

27 Hasar-Gaddah, Hesmón és Béth-Pelet;

28 Hasar-Suál, Beer-Seba és Bizjotheja;

29 Baála, Ijjim és Eczem;

30 Elthólád, Keszil és Hormah;

31 Siklág, Madmanna és Szanszanna;

32 Lebaóth, Silhim, Ain és Rimmon. Összesen huszonkilencz város és ezek falui.

33 A síkságon; Esthaól, Czórah és Asnáh;

34 Zanoah, Én-Gannim, Tappuáh és Énám;

35 Jármut, Adullám, Szókó és Azéka;

36 Saárait, Adithaim, Gedéra és Gederóthaim. Tizennégy város és azok falui.

37 Senán, Hadása és Migdal-Gad;

38 Dilán, Miczpe és Jokteél;

39 Lákis, Boczkát és Eglon;

40 Kabbon, Lahmász és Kitlis;

41 Gedéróth, Béth-Dágon, Naama és Makkéda. Tizenhat város és ezeknek falui.

42 Libna, Ether és Asán;

43 Jifta, Asná és Neczib;

44 Keila, Akzib és Marésa. Kilencz város és ezeknek falui.

45 Ekron, ennek mezővárosai és falui.

46 Ekrontól fogva egész a tengerig mind azok, a melyek Asdód mellett vannak, és azoknak falui.

47 Asdód, ennek mezővárosai és falui; Gáza, ennek mezővárosai és falui; Égyiptom patakjáig, és a nagy tenger és melléke.

48 A hegységen pedig: Sámír, Jathír és Szókó;

49 Danna, Kirjáth-Szanna, azaz Debir;

50 Anáb, Estemót és Anim;

51 Gósen, Hólon és Giló. Tizenegy város és ezeknek falui.

52 Aráb, Dúma és Esán;

53 Janum, Béth-Tappuah és Aféka;

54 Humta, Kirjáth-Arba, azaz Hebron és Czihor. Kilencz város és ezeknek falui.

55 Maón, Karmel, Zif és Júta;

56 Jezréel, Jokdeám és Zánoah;

57 Kajin, Gibeá és Timna. Tíz város és ezeknek falui.

58 Halhul, Béth-Czúr és Gedor;

59 Maarát, Béth-Anóth és Elthekon. Hat város és ezeknek falui.

⁶⁰ Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim, és Rabba. Két város és ezeknek falui.

⁶¹ A pusztában: Béth-Arabá, Middin és Szekáka;

⁶² Nibsán, Ir-Melah és Én-Gedi. Hat város és ezeknek falui.

⁶³ De a Jebuzeusokat, Jeruzsálemnek lakóit, Júda fiai nem bírták kiűzni, azért laknak ott a Jebuzeusok Júda fiaival együtt Jeruzsálemben, mind e mai napig.

FEJEZET 16

A József fiainak sors által való része pedig jutha a jérikhói Jordántól fogva, Jérikhó vizei felé napkeletnek a pusztára, a mely felmegy Jérikhótól a Béthel hegyének.

² És tovamegy Béthelből Lúzza, és átmegy az Arkiták határára, Ataróthra.

³ Majd lemegy a tenger felé a Jafleteus határának, az alsó Bethoronnak határáig és Gézerig, a szélei pedig a tengernél vannak.

⁴ Elvevék azért az ő örökségöket Józsefnek fiai: Manassé és Efraim.

⁵ Efraim fiainak határa is az ő családjaik szerint vala, és pedig az ő örökségöknek határa napkelet felé, Atróth-Adártól felső Bethoronig vala.

⁶ És kimegy a határ a tengerre; Mikmethattól észak felé, és fordul a határ kelet felé Thaanath-Silónak és átmegy azon napkelet felé Janoáhnak.

⁷ Janoáhtól pedig lemegy Ataróthba és Naaróthba és éri Jérikhót, és kimegy a Jordánnak.

⁸ Tappuahtól tovamegy a határ a tenger felé a Kána patakjának, a szélei pedig a tengernél vannak. Ez az Efraim fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.

⁹ És a városok, a melyek kiválasztattak Efraim fiai számára a Manassé fiai örökségének közepette, mind e városok és ezeknek falui.

¹⁰ De ki nem űzék a Kananeust, a ki lakik vala Gézerben; azért ott lakik a Kananeus az Efraim között mind e napig, és lőn robotos szolgává.

FEJEZET 17

Lőn sors által való része Manassé nemzetségének is, mert ő vala elsőszülötte Józsefnek, Mákirnak, a Manassé elsőszülöttének, Gileád atyjának, mivelhogy hadakozó férfiú vala, jutha néki Gileád és Básán.

² Manassé többi fiainak is jutha az ő családjaik szerint: Abiézer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Sémida fiainak. Ezek Manassénak a József fiának fiúgyermekai, az ő családjaik szerint.

³ De Czélofhádnak, Héfer fiának (ez Gileád fia, ez Mákir fia, ez Manassé fia) nem valának fiai, hanem csak leányai. Ezek valának pedig leányainak nevei: Makhla, Nóa, Khogla, Milkha és Thircza.

⁴ Ezek odajárulának Eleázár pap elé, Józsuénak, a Nún fiának eleibe és a fejedelmek elé, mondván: Az Úr megparancsolta Mózesnek, hogy örökséget adjon nekünk a mi atyáinkfiai között. Adott vala azért nekik örökséget az Úr beszéde szerint, az ő atyjoknak bátyjai között.

⁵ Tíz rész esék azért Manassénak, Gileád és Básán földén kívül, a melyek túl vannak a Jordánon.

⁶ Mert a Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között; Gileád földé pedig a Manassé fiaié lőn.

⁷ A Manassé határa pedig Ásertől Mikmetháth felé vala, a mely Sikem előtt van. És méne

a határ jobbkéz felé, Én-Tappuahnak lakói felé.

⁸ Manassée volt a Tappuah földe, de Tappuah a Manassé határa felé az Efraim fiaié vala.

⁹ És alámegy a határ a Kána patakjára, a pataknak déli részére. Ezek a városok Efraiméi a Manassé városai között. Manassé határa pedig a pataktól észak felé és a széle a tengernél vala.

¹⁰ Délről Efraimé, északról pedig Manassée, és ennek határa a tenger vala. De észak felől Áserbe ütköznek, napkelet felől pedig Issakhárba.

¹¹ És a Manassée vala Issakhárban és Áserben: Béth-Seán és mezővárosai, Jibleám és mezővárosai, Dórnak lakosai és mezővárosai, Én-Dórnak lakosai és mezővárosai, Thaanaknak lakosai és mezővárosai, és Megiddó lakosai és mezővárosai, három hegyi tartomány.

¹² De nem bírták elfoglalni Manassénak fiai ezeket a városokat, és sikerült a Kananeusnak ott maradni azon a földön.

¹³ De mihelyt megerősödtek vala Izráel fiai, robot alá veték a Kananeust, de teljességgel nem űzék ki őket.

¹⁴ József fiai pedig szóltak vala Józsuéval, mondván: Miért adtál nékem egy sors szerint való örökséget és egy osztályrészt, holott én sok nép vagyok, mivelhogy ez ideig megáldott engem az Úr?!

¹⁵ Józsué pedig monda nékik: Ha sok nép vagy te, menj fel az erdőre, és írts ott magadnak a Perizzeusoknak és Refaimnak földén, ha szoros néked az Efraim hegye.

¹⁶ És mondanak a József fiai: Nem elegendő nekünk ez a hegy, a Kananeusoknak pedig, a kik a völgyi síkon laknak, mindnek vas-szekerök van; úgy azoknak, akik Béth-Seanban és mezővárosaiban, mint azoknak, a kik a Jezréel völgyében vannak.

¹⁷ Szóla pedig Józsué a József házának, Efraimnak és Manassénak, mondván: Sok nép vagy te és nagy erőd van néked, nem lesz néked csak egy sors szerint való részed;

¹⁸ Mert hegyed lesz néked. Ha erdő az, úgy írtsd ki azt, és annak szélei is a tieid lesznek; mert kiüzöd a Kananeust, noha vas-szekere van néki, s noha erős az.

FEJEZET 18

Izráel fiainak egész gyülekezete pedig összegyülekezék Silóban és oda helyezteték a gyülekezetnek sátorát, minekutána meghódola előttök a föld.

² De maradtak vala még Izráel fiai között, akiknek nem osztották vala ki az ő örökségöket; hét nemzetség.

³ Monda azért Józsué Izráel fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, a melyet néktek adott az Úr, a ti atyáitoknak Istene?

⁴ Hozzatok elő három-három férfiút nemzetségenként, és elküldöm őket, hogy keljenek fel és járják el a földet, és írják fel azt az ő örökségük szerint, és térjenek vissza hozzám;

⁵ Azután osszák fel azt magok közt hét részre. Júda maradjon meg a maga határaiban dél felől, József háza pedig maradjon meg a maga határaiban észak felől.

⁶ És ti írjátok le a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, hogy sorsot vessek itt néktek az Úr előtt, a mi Istenünk előtt.

⁷ Mert a Lévitáknak nincs részök ti közöttetek; mivelhogy az Úrnak papsága az ő örökségök; Gád pedig és Rúben és Manassé fél nemzetsége megkapták az ő örökségöket a Jordánon túl napkelet felé, a mit Mózes, az Úrnak szolgálja adott vala nékik.

⁸ És felkelének azok a férfiak, és elmenének. Parancsola pedig Józsué azoknak, a kik

elmenének, hogy leírják a földet, mondván: Menjete el és járjátok el a földet, és írjátok le azt, azután térjete vissza hozzám, és itt vetek néktek sorsot Silóban, az Úr előtt.

⁹ Elmenének azért a férfiak, és által menének a földön, és leírák azt városonként hét részre, könyvben, azután visszatérének Józsuéhez a táborba, Silóba.

¹⁰ És sorsot vete nekik Józsué Silóban az Úr előtt, és elosztá ott Józsué a földet Izráel fiai között az ő osztályrészeik szerint.

¹¹ És kijöve a Benjámín fiai nemzetségének sors szerint való része az ő családjaik szerint; és pedig esék az ő sors szerint való részöknek határa a Júda fiai és a József fiai közé.

¹² Vala pedig az ő határok az északi oldalon a Jordántól fogva, és felméne a határ Jérikhó háta mögé észak felé, azután felméne a hegyre napnyugat felé, a szélei pedig Béth-Aven pusztájánál valának.

¹³ Onnan pedig átmegy a határ Luz-felé, Lúznak azaz Béthelnek háta mögé dél felől; azután alámegy a határ Ataroth-Adárnak a hegyen, a mely dél felől van alsó Béth-Horontól.

¹⁴ Majd tovább megy a határ, és kerül a nyugoti oldalnak dél felé, attól a hegytől, a mely átellenben van Béth-Horonnal délről; a szélei pedig Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim felé, a Júda fiainak városa felé vannak. Ez a napnyugoti határ.

¹⁵ A déli oldala pedig van Kirjáth-Jeárim szélétől kezdve, és megy a határ napnyugot felé, megy a Nefthoa vizének kútfejéhez.

¹⁶ Azután alámegy a határ a hegynek széléhez, a mely átellenben van a Hinnom fiának völgyével, a mely észak felé van a Refaim völgyében; alámegy a Hinnom völgyébe is a Jebuzeus mellett dél felé, és alámegy a Rógel forrásához.

¹⁷ És kerül észak felől, és megy Én-Semesnek, azután megy Gelilothnak, a mely átellenben van az Adummimba felvivő úttal; majd alámegy Bohánnak, a Rúben fiának kövéhez.

¹⁸ És átmegy az Arabával átellenben levő oldalra észak felé, és alámegy Arabába is.

¹⁹ Átmegy a határ azután Béth-Hogla oldalára észak felé; a határ szélei pedig északnak a Sótenger csúcsánál, délnek a Jordán végénél vannak. Ez a dél felé való határ.

²⁰ A Jordán pedig határolja azt a napkelet felől való oldalról. Ez a Benjámín fiainak öröksége az ő határaik szerint köröskörül, az ő családjaik szerint.

²¹ A Benjámín fiai nemzetségének városai pedig az ő családjaik szerint ezek: Jérikhó, Béth-Hogla, és Emek-Keczicz;

²² Béth-Arábá, Czemaraim és Béthel;

²³ Avvim, Pára és Ofra;

²⁴ Kefár-Amóni, Ofni és Gába. Tizenkét város és azoknak falui.

²⁵ Gibeon, Ráma és Beéroth;

²⁶ Miczpe, Kefira és Mócza;

²⁷ Rekem, Jirpeél és Thareala;

²⁸ Czéla, Elef és Jebuzeus, azaz Jeruzsálem, Gibeath, Kirjáth. Tizennégy város és ezeknek falui. Ez a Benjámín fiainak öröksége az ő családjaik szerint.

FEJEZET 19

Asors által való második rész jutta Simeonnak, a Simeon fiai nemzetségének az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségök a Júda fiainak öröksége között.

² És lőn az övék az ő örökségökül: Beer-Seba, Seba és Móláda;

- ³ Haczar-Sual, Bála és Eczem;
- ⁴ Eltolád, Bethul és Horma;
- ⁵ Cziklág, Béth-Markaboth és Haczar-Szusza;
- ⁶ Béth-Lebaoth és Sarúhen. Tizenhárom város és ezeknek falui.
- ⁷ Ain, Rimmon, Ether és Asán. Négy város és ezeknek falui;
- ⁸ És mindazok a faluk, a melyek e városok körül valának Baalath-Beérig, délen Rámatig. Ez a Simeon fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.
- ⁹ A Júda fiainak osztályrészéből lőn a Simeon fiainak örökségök, mert a Júda fiainak osztályrésze nagyobb vala mint illetet volna nekik; ezért öröklének Simeon fiai azoknak öröksége között.
- ¹⁰ A sors által való harmadik rész juta a Zebulon fiainak az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségöknek határa Száridig.
- ¹¹ És felmegy az ő határuk nyugotnak, Mareala felé, és éri Dabbasethet, és éri a folyóvizet is, a mely átellenben van Jokneámmal.
- ¹² Száridtól pedig napkelet felé fordul Kiszloth-Tábor határára, és tova megy Daberáthnak, és felmegy Jafiának.
- ¹³ Innen pedig átmegy kelet felé Gittha-Héfernek és Ittha-Kaczinnak, és tova megy Rimmonnak, kerülván Néa felé:
- ¹⁴ És ennél kerül a határ északról Hannathonnak; a széle pedig a Jiftah-Él völgye.
- ¹⁵ Továbbá Kattáth, Nahalál, Simron, Jidealá és Betlehem. Tizenkét város és azoknak falui.
- ¹⁶ Ez a Zebulon fiainak öröksége az ő családjaik szerint; ezek a városok és ezeknek falui.
- ¹⁷ A sors által való negyedik rész Issakhárnak, az Issakhár fiainak juta, az ő családjaik szerint.
- ¹⁸ És lőn az ő határuk; Jezréel, Keszuloth és Súnem:
- ¹⁹ Hafaráim, Sion és Anaharath;
- ²⁰ Rabbith, Kisjon és Ébecz;
- ²¹ Remeth, Én-Gannim, Én-Hadda és Béth-Paczcécz.
- ²² És éri a határ Tábor, Sahaczimát és Béth-Semest, a határuknek széle pedig a Jordán. Tizenhat város és ezeknek falui.
- ²³ Ez az Issakhár fiai nemzetségének öröksége, az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.
- ²⁴ A sors által való ötödik rész pedig juta az Áser fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.
- ²⁵ És lőn az ő határuk: Helkath, Háli, Beten és Aksáf;
- ²⁶ Alammelek, Ameád és Misál, és éri Karmelt nyugot felé és Sihór-Libnáthot.
- ²⁷ Azután visszafordul napkelet felé Béth-Dágonnak, és éri Zebulont és a Jiftah-Él völgyét észak felől, Béth-Émeket és Neiélt, és tovamegy Kabulnak balkéz felől;
- ²⁸ És Ebronnak, Rehobnak, Hammonnak és Kánának a nagy Czidonig.
- ²⁹ Azután visszafordul a határ Rámának, Tyrusnak erős városáig; és újra fordul a határ Hósznak, a szélei pedig a tengernél vannak Akzib oldala felől;
- ³⁰ És Umma, Afék és Rehób. Huszonkét város és ezeknek falui.
- ³¹ Ez az Áser fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui.
- ³² A sors által való hatodik rész juta a Nafthali fiainak, a Nafthali fiainak az ő családjaik

szerint.

³³ Lőn pedig a határuk: Heleftől, Elontól fogva Czaanannimnál Adámi-Nekebig és Jabneél-Lakkumig; a széle pedig a Jordán vala.

³⁴ Azután fordul a határ nyugot felé Aznoth-Tábornak; innen pedig tovamegy Hukkóknak, és éri Zebulont dél felől, Ásert pedig éri nyugot felől, és a Júdát is; a Jordán napkelet felé vala.

³⁵ Erősített városok ezek: Cziddim, Czér, Hammath, Rakkath és Kinnereth;

³⁶ Adáma, Ráma és Hásor;

³⁷ Kedes, Edrei és Én-Hásor;

³⁸ Jireon, Migdal-Él, Horem, Béth-Anath és Béth-Semes. Tizenkilencz város és ezeknek falui.

³⁹ Ez a Nafthali fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.

⁴⁰ A sors által való hetedik rész juta a Dán fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

⁴¹ És lőn az ő örökségüknek határa: Czóra, Estháol és Ir-Semes;

⁴² Saalabbin, Ajjálon és Jithla;

⁴³ Élon, Timnatha és Ekrón;

⁴⁴ Eltheké, Gibbethon és Baaláth;

⁴⁵ Jehud, Bené-Bárák és Gath-Rimmon;

⁴⁶ Mé-Jarkon és Rakkon, a Jáfó átellenében levő határral.

⁴⁷ De tovább méne ezeknél a Dán fiainak határa. Felmenének ugyanis a Dán fiai, és hadakozának Lesem ellen, és el is foglalák azt, és veték azt fegyver élére, és birtokba vevék azt, és lakozának benne, és nevezék Lesemet Dánnak, az ő atyjoknak Dánnak nevére.

⁴⁸ Ez a Dán fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui.

⁴⁹ Mikor pedig elvégezték vala a földnek örökbe vételét annak határai szerint, akkor adának Izráel fiai örökséget Józsuének, a Nún fiának ő közöttök.

⁵⁰ Az Úr rendelése szerint adák néki azt a várost, a melyet kért vala: Timnath-Szeráhot az Efraim hegyén, és megépíté azt a várost, és abban lakozék.

⁵¹ Ezek azok az örökségek, a melyeket örökül adának Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia és az atyáknak fejei az Izráel fiai és nemzetségeinek sors szerint, Silóban, az Úr előtt, a gyülekezet sátorának nyílásánál. Így végezek el a földnek felosztását.

FEJEZET 20

Majd szóla az Úr Józsuének, mondván:

² Szólj az Izráel fiainak, mondván: Válaszszatok magatoknak menekülésre való városokat, a melyekről szóltam néktek Mózes által,

³ Hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki megöl valakit tévedésből, nem szándékosan, és legyenek azok menedékül nékik a vérbosszúló elől.

⁴ A ki pedig beszalad valamelyikbe e városok közül, álljon az a város kapujába, és beszélje el az ő dolgait a város véneinek hallatára, és vegyék be őt magok közé a városba, és adjanak néki helyet, hogy velök lakozzék.

⁵ Hogyha pedig kergeti azt a vérbosszúló, ki ne adják a gyilkost annak kezébe, mert nem szándékosan ölte meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte őt annakelőtte.

- ⁶ És lakozzék abban a városban mindaddig, a míg ítéletre állhat a gyülekezet elé, a míg meghal a főpap, a ki abban az időben lesz, azután térjen vissza a gyilkos, és menjen haza az ő városába és az ő házába, abba a városba, a melyből elfutott vala.
- ⁷ És kiválaszták Kedest Galileában a Nafthali hegyén, Sikemet az Efraim hegyén és Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén.
- ⁸ Túl a Jordánon pedig Jérikhótól napkelet felé választák Beczert a pusztában, a sík földön Rúben nemzetségéből; Rámothot Gileádban, a Gád nemzetségéből, és Gólánt Básánban a Manassé nemzetségéből.
- ⁹ Ezek voltak a meghatározott városok mind az Izráel fiainak, mind a jövevényeknek, a ki közöttük tartózkodik vala, hogy oda szaladjon mindaz, a ki megöl valakit tévedésből, és meg ne haljon a vérbosszúlónak keze által, míg oda nem áll a gyülekezet elé.

FEJEZET 21

- É**s hozzámenének a Léviták atyai fejedelmei Eleázárhoz, a paphoz, és Józsuéhoz, a Nún fiához és az atyai fejedelmekhez, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett,
- ² És szólának nékik Silóban, a Kanaán földén, mondván: Az Úr megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nékünk városokat lakóhelyül, és azokhoz való legelőket barmaink részére.
- ³ Adák azért Izráel fiai a Lévitáknak az ő örökségökből, az Úrnak rendelése szerint, ezeket a városokat és azoknak legelőit.
- ⁴ Esék pedig a sors a Kehátiták családjaira, és juta a Léviták közül való Áron pap fiainak a Júda nemzetségétől, a Simeon nemzetségétől és a Benjámin nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;
- ⁵ Kehát többi fiainak pedig az Efraim nemzetségének családjaitól, Dán nemzetségétől és Manassé fél nemzetségétől sors szerint tíz város.
- ⁶ A Gerson fiainak pedig az Issakhár nemzetségének családjaitól, az Áser nemzetségétől, a Nafthali nemzetségétől és Manassénak Básánban levő fél nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;
- ⁷ Mérári fiainak az ő családjaik szerint a Rúben nemzetségétől, Gád nemzetségétől és Zebulon nemzetségétől tizenkét város.
- ⁸ Adák azért Izráel fiai e városokat és ezeknek legelőit a Lévitáknak, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózes által, sors szerint.
- ⁹ Adák pedig a Júda fiainak nemzetségéből és Simeon fiainak nemzetségéből ezeket a városokat, a melyek névszerint olvashatók.
- ¹⁰ És lőn, hogy esék a sors először a Lévi fiai közül való Kerátnak családjából az Áron fiaira.
- ¹¹ És adák nékik az Anák atyjának városát, Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén, és annak körülötte levő legelőit;
- ¹² A városnak szántóföldjét és faluit pedig Kálebnek, a Jefunné fiának adák birtokául.
- ¹³ Az Áron pap fiainak pedig adák a gyilkosok menekülésének városát, Hebront és annak legelőjét, Libnát és annak legelőjét.
- ¹⁴ Jatthirt és annak legelőjét; Estemoát és annak legelőjét;
- ¹⁵ Holont és annak legelőjét, és Debirt és annak legelőjét;
- ¹⁶ Aint és annak legelőjét, Juttát és annak legelőjét, Béth-Semest és annak legelőjét. Kilencz várost e két nemzetségből.

- 17 A Benjámin nemzetségéből pedig Gibeont és annak legelőjét, Gébát és annak legelőjét;
- 18 Anathót és annak legelőjét, Almont és annak legelőjét: négy várost.
- 19 Az Áron fiainak, a papoknak városai összesen tizenhárom város és azoknak legelői.
- 20 A Kehát fiai családjainak pedig, s a Kehát fiai közül való többi Lévitáknak városai, az ő sorsuk szerint, az Efraim nemzetségéből valának.
- 21 Nékik adák ugyanis a gyilkosok menekülésének városát, Sikemet és annak legelőjét az Efraim hegyén, És Gezert és annak legelőjét;
- 22 Kibczaimot és annak legelőjét, Béth-Horont és annak legelőjét: négy várost.
- 23 A Dán nemzetségéből pedig Elthe két és annak legelőjét, Gibbethont és annak legelőjét;
- 24 Ajjálot és annak legelőjét; Gath-Rimmont és annak legelőjét; négy várost.
- 25 A Manassé fél nemzetségéből pedig: Taanákot és annak legelőjét, Gath-Rimmont és annak legelőjét: két várost.
- 26 Összesen tíz várost és azoknak legelőit a Kehát fiai többi családjainak.
- 27 A Gerson fiainak pedig, a kik a Léviták családjából valának, adák a Manassai fél nemzetségéből a gyilkosok menekülésének városát, Gólán Bésánban és annak legelőjét, és Beesterát és annak legelőjét: két várost.
- 28 Az Issakhár nemzetségéből pedig: Kisjont és annak legelőjét, Dobráthot, és annak legelőjét,
- 29 Jármot és annak legelőjét, és Én-Gannimot és annak legelőjét: négy várost.
- 30 Az Áser nemzetségéből pedig: Misált és annak legelőjét, Abdont és annak legelőjét,
- 31 Helkathot és annak legelőjét, és Rehobot és annak legelőjét: négy várost.
- 32 A Naftali nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Kedest Galileában és annak legelőjét, Hammoth-Dórt és annak legelőjét, és Karthant és annak legelőjét: három várost.
- 33 A Gersoniták összes városai, az ő családjai szerint, tizenhárom város és azoknak legelői.
- 34 A Mérári fiai családjainak pedig, e még hátralévő Lévitáknak, adák a Zebulon nemzetségéből: Jokneámot és annak legelőjét, Karthát és annak legelőjét,
- 35 Dimnát és annak legelőjét, Nahalát és annak legelőjét; négy várost.
- 36 A Rúben nemzetségéből pedig: Béczer és annak legelőjét, Jahczát és annak legelőjét,
- 37 Kedémothot és annak legelőjét, és Méfaathot és annak legelőjét: négy várost.
- 38 A Gád nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Rámothot Gileádban és annak legelőjét, Mahanaimot és annak legelőjét,
- 39 Hesbont és annak legelőjét; Jaézert és annak legelőjét: összesen négy várost.
- 40 A Mérári fiainak városai az ő családjai szerint, a kik a Léviták családjai közül maradtak fel, valának az ő sorsuk szerint összesen tizenkét város.
- 41 A Lévitáknak összes városai az Izráel fiainak birtoka között: negyvennyolcz város azoknak legelőivel.
- 42 Valának ezek a városok a tulajdonképeni város és körülöttök azoknak legelői. Így vala ez mind e városoknál.
- 43 Megadá azért az Úr Izráelnek mindazt a földet, a mely felől megesküdött vala, hogy odaadja azt az ő atyáiknak. És bírák azt, és lakozának abban.
- 44 Nyugodalmat is ada nékik az Úr mindenfelől, szintén úgy, a mint megesküdött vala az ő atyáiknak. És senki nem állott meg ellenökben valamennyi ellenségeik közül; minden

ellenségeket kezökbe adá az Úr.

⁴⁵ Nem esett el csak egy szó is mindama jó szóból, a melyet szólott vala az Úr az Izráel házának. Mindaz betelt.

FEJEZET 22

Akkor hivatá Józsué a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manassé fél nemzetségét,

² És monda nékik: Ti megtartottátok mindazt, a mit Mózes, az Úrnak szolgálja parancsolt néktek, és hallgattatok az én szómra mindenben, a mit parancsoltam néktek;

³ Nem hagytátok el a ti atyátokfiaiit immár sok nap óta mind e mai napig, és megtartottátok a megtartandókat, az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatját.

⁴ Most pedig nyugodalmat adott az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiainak, a mint megmondta vala nékik; most azért térjete vissza, és menjete a ti sátraitokba, a ti örökségteknek földére, a melyet Mózes, az Úrnak szolgálja adott vala néktek túl a Jordánon.

⁵ Csak igen vigyázzatok, hogy teljesítsétek a parancsolatot és a törvényt, a melyet parancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgálja, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden ő útján, és tartsátok meg az ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok néki teljes szívetekből és teljes lelketekből.

⁶ És megáldá őket Józsué, azután elbocsátá őket, és elmenének az ő sátraikba.

⁷ Mert a Manassé nemzetsége felének Mózes adott vala örökséget Básánban; a másik felének pedig Józsué adott az ő atyjafiaival a Jordánon innen napnyugot felől. És a mikor elbocsátá is őket Józsué az ő sátraikba, akkor is megáldá őket.

⁸ És szóla nékik, mondván: Nagy gazdagsággal térjete vissza sátraitokba, és igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával. Az ellenségeitektől vett zsákmányt osszátok meg a ti atyátokfiaival.

⁹ Visszatérének azért, és elmenének a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége Izráel fiaitól, Silóból, a mely Kanaán földén van, hogy menjenek Gileád földére, az ő örökségüknek földébe, a melyben örökséget vőnek az Úr rendelése szerint Mózes által.

¹⁰ Mikor a Jordán mellékére értek, a mely még Kanaán földén van, építének a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége ott a Jordán mellett oltárt, nagy, láttatós oltárt.

¹¹ Meghallák pedig Izráel fiai, hogy ezt mondják vala: Ímé a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége oltárt építettek átellenben a Kanaán földével, a Jordán mellékén, Izráel fiainak oldala felől.

¹² A mint meghallák Izráel fiai, egybegyűle Izráel fiainak egész gyülekezete Silóban, hogy hadakozni induljanak fel ellenök.

¹³ Küldék pedig Izráel fiai a Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez Gileád földére Fineást, Eleázárnak, a papnak fiát;

¹⁴ Tíz fejedelmet is vele, egy-egy fejedelmet az ősök háza szerint Izráelnek minden nemzetségéből. Ezek mind fejedelmei valának az ő őseik házának, Izráelnek ezerei között.

¹⁵ És eljutának a Rúben fiaihoz, a Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez a Gileád földére, és szólának ő velök, mondván:

¹⁶ Így szól az Úrnak egész gyülekezete: Micsoda vétek ez, a melylyel vétkeztetek Izráelnek Istene ellen, hogy immár elfordultatok az Úrtól, építvén magatoknak oltárt, hogy pártot üssetek immár az Úr ellen?!

¹⁷ Avagy kevés-é nekünk a Peór miatt való hamisságunk, a miből ki sem tisztultunk még

mind e napig, és a miért csapás lőn az Úrnak gyülekezetén?

18 És ti elfordultatok immár az Úrtól; pedig ha ti pártot üttök ma az Úr ellen: holnap majd Izráelnek egész gyülekezetére haragszik meg.

19 Ha pedig tisztátalannak tetszik elöttetek a ti örökségeteknek földje; úgy jöjjetek át az Úr örökségének földjére, a hol ott áll az Úrnak sátora, és legyetek örökösökké mi közöttünk; de az Úr ellen ne üssetek pártot, és ellenünk se üssetek pártot, építvén magatoknak oltárt, az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül.

20 Avagy nem Ákán, a Zéra fia vétkezék-e vagy vétekkel az Istennek szentelt dolog ellen; mégis Izráelnek egész gyülekezete ellen lőn a harag! És az a férfiú nem egymaga halt meg az ő bűnéért!

21 Felelének pedig a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége, és szólának az Izráel ezereinek fejeihez:

22 Az Istenek Istene az Úr, az Istenek Istene az Úr: ő tudja, és az Izráel is megtudja. Ha pártütésből és ha az Úr ellen való vétekből van ez: ne tartson meg minket e napon!

23 Ha azért építettünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Úrtól, vagy pedig hogy áldozzunk azon egészen égőáldozatot és ételáldozatot; vagy hogy tegyünk arra hálaadásnak áldozatját: - lássa meg ezt ő maga az Úr!

24 Hát nem inkább a miatt való féltünkben cselekedtük-e ezt, hogy így gondolkoztunk: Maholnap így szólhatnak a ti fiaitok a mi fiainkhoz, mondván: Mi közöttök van néktek az Úrhoz, Izráel Istenéhez?

25 Hiszen határt vetett az Úr mi közöttünk és ti közöttetek Rúben fiai és Gád fiai - a Jordánt; nincsen néktek részetek az Úrban! És elidegeníthetnék a ti fiaitok a mi fiainkat, hogy ne féljék az Urat!

26 Mondottuk azért: Nosza fogjunk hozzá, hogy építsünk oltárt, se nem egészen égőáldozatra, se nem véres áldozatra;

27 Hanem hogy bizonyság legyen az mi közöttünk és ti közöttetek, és a mi utánunk való nemzetségeink között, hogy szolgálni akarjuk az Urat ő előtt a mi egészen égőáldozatainkkal, véres áldozatainkkal és hálaáldozatainkkal, és hogy ne mondhassák a ti fiaitok maholnap a mi fiainknak: Nincs néktek részetek az Úrban.

28 Mondottuk azért: Ha így szólának maholnap nekünk vagy a mi nemzetségeinknek, ezt mondjuk majd: Lássátok az Úr oltárának mássát, a melyet a mi atyáink készítettek, nem egészen égőáldozatra, sem nem véres áldozatra, hanem hogy bizonyság legyen mi közöttünk és ti közöttetek!

29 Távol legyen tőlünk, hogy pártot üssünk az Úr ellen, és elforduljunk immár az Úrtól, építvén oltárt égőáldozatra, ételáldozatra és véres áldozatra az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül, a mely az ő sátora előtt van!

30 Hallván pedig Fineás, a pap és a gyülekezetnek fejedelmei és Izráel ezereinek fejei, a kik vele valának, a beszédek, a melyeket szólottak vala a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fiai; tetszésre találtak vala előttök.

31 És monda Fineás, az Eleázár pap fia a Rúben fiainak, Gád fiainak és a Manassé fiainak: Ma tudtuk meg, hogy köztünk van az Úr, mivelhogy nem vétkeztetek e vétekkel az Úr ellen. Most megszabadítottátok Izráel fiait az Úr kezéből.

32 Visszatérek azért Fienás, az Eleázár pap fia és a fejedelmek a Rúben fiaitól, a Gád fiaitól a Gileád földről a Kanaán földre Izráelnek fiához, és megbeszélék nekik e dolgot.

33 És tetszésre talált e dolog Izráel fiai előtt is, és áldák az Istent Izráel fiai, és nem mondák, hogy hadakozni menjenek fel ellenök, hogy elveszessék a földet, a melyben

lakoznak a Rúben fiai és a Gád fiai.

³⁴ Az oltárt pedig így nevezék Rúben fiai és a Gád fiai: "Bizonyosság ez közöttünk, hogy az Úr az Isten."

FEJEZET 23

Lőn pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat adott vala az Úr Izráelnek minden ő körülötte lévő ellenségeitől: megvénhedék Józsué és megidősödék.

² Előhívá ekkor Józsué az egész Izráelt, annak véneit, fejeit, biráit és felügyelőit, és monda nékik: Én megvénhedtem és megidősödtem.

³ Magatok is láttatok mindent, a mit az Úr, a ti Istenetek mind eme népekkel cselekedett ti előttetek; mivelhogy maga az Úr, a ti Istenetek harczolt érettetek.

⁴ Ímé elosztám néktek sors által a fennmaradt népeket örökségül a ti nemzetségeitek szerint, a Jordántól kezdve, és mindazokat a népeket, a melyeket kipusztítottam, és a nagy tengert is napnyugat felől.

⁵ Az Úr pedig, a ti Istenetek kiűzi őket a ti orczátok elől, és kiűzi őket ti előletek, hogy örököseivé legyetek az ő földüknek, a mint megmondotta vala néktek az Úr, a ti Istenetek.

⁶ Legyetek azért igen erősek, hogy megtartsátok és megcselekedjétek mind azt, a mi meg van írva a Mózes törvényének könyvében; hogy el ne távozzatok attól se jobbkézre, se balkézre;

⁷ Hogy össze ne elegyedjetez ezekkel a népekkel, azokkal, a melyek fenmaradtak közöttetek; isteneiknek nevét ki se ejtsétek, azokra ne esküdjetez, se ne szolgáljatek nékik, se előttök meg ne hajoljatek;

⁸ Hanem ragaszkodjatek az Úrhoz, a ti Istenetekhez, a miképen e mai napig cselekedtetek!

⁹ Ezért űzött ki az Úr előletek nagy és erős népeket: a mi pedig titeket illet, senki meg nem állhatott ellenetekben mind e napig.

¹⁰ Egy férfiú közöletek elűz ezeret, mert az Úr, a ti Istenetek az, a ki harczol érettetek, a miképen megmondta vala néktek.

¹¹ Azért igen vigyázzatek magatokra, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket!

¹² Mert ha elfordulván elfordultok tőle és ragaszkodtok e népek maradáikhoz, a melyek itt maradtak ti közöttetek; és sógorságot köttök ő velök és összeelegyedtek velök és ők veletek:

¹³ Bizonynyal megtudjátok majd, hogy az Úr, a ti Istenetek ki nem űzi többé e népeket ti előletek; sőt inkább lesznek ti néktek törre és hurokká, oldalaitokban ostorrá, szemeitekben pedig tövisékké, míglen kivesztek erről a jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek.

¹⁴ Én pedig ímé megyek már a minden földinek útján: Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek. Minden betelt rajtatek, egy szó sem esett el azokból!

¹⁵ De a miképen betelt rajtatek mind az a jó szó, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek: akképen teljesíti majd rajtatek mind a gonosz szót is az Úr, míglen kipusztít titeket e jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek.

¹⁶ Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, a melyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen isteneknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesztek e jó földről, a melyet ő adott néktek.

Józsué pedig összegyűjté Izráelnek minden nemzetségét Síkembe, és előhívá Izráelnek véneit, fejeit, biráit és felügyelőit, és oda állának az Úr elébe,

² És monda Józsué az egész népnek: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: A folyóvizen túl lakoztak régenten a ti atyáitok: Tharé, Ábrahámnak atyja és Nákhórnak atyja, és idegen isteneknek szolgáltak vala.

³ De áthozám a ti atyátokat, Ábrahámot a folyóvíz túlsó oldaláról, és elhordozám őt az egész Kanaán földén, és megsokasítám az ő magvát: és adám néki Izsákot.

⁴ Izsáknak pedig adám Jákóbot és Ézsaut. És Ézsauinak a Szeír hegyét adám birtokul, Jákób pedig és az ő fiai alámenének Égyiptomba.

⁵ Majd elküldém Mózeszt és Áront, és megverém Égyiptomot úgy, a hogy cselekedtem vala közöttök: azután pedig kihoztalak vala titeket.

⁶ És kihoztam a ti atyáitokat Égyiptomból, és jutátok a tengerhez, és űzék az égyiptomiak a ti atyáitokat szekerekkel és lovasokkal a Veres tengerig.

⁷ Akkor az Úrhoz kiáltának, és homályt vete ti közétek és az égyiptomiak közé, és rájuk vivé a tengert és elborítá őket. Szemeitek is látták azt, a mit cselekedtem vala az égyiptomiakkal: ti pedig sok ideig lakoztatok a pusztában.

⁸ Majd elhozalak titeket az Emoreusok földére, a kik túl laktak vala a Jordánon, és hadakozának ellenetek; de kezetekbe adám őket, és bírátok az ő földüket, őket pedig eltörlém a ti orczátok elől.

⁹ Majd felkele Bálák, a Czippor fia, Moábnak királya, és hadakozék Izráellel, és elküldé és hivatá Bálámot, a Beór fiát, hogy átkozzon meg titeket.

¹⁰ De nem akarám meghallgatni Bálámot, ezért áldva áldott vala titeket, és megszabadítalak titeket az ő kezéből.

¹¹ Majd általjövétek a Jordánon, és jutátok Jérikhóba, és hadakozának veletek Jérikhónak urai; az Emoreus, Perizeus, Kananeus, Khittheus, Gírgazeus, Khivveus és Jebuzeus; de kezetekbe adám őket.

¹² Mert elbocsátám előttetek a darázsokat, és űzék azokat előletek: az Emoreusok két királyát, de nem a te fegyvered által, de nem a te kézíved által!

¹³ És adék néktek földet, a melyben nem munkálkodtál, és városokat, a melyeket nem építtetek vala, mégis bennök laktok; szőlőket és olajfákat, a melyeket nem ti ültettetek, de esztek azokról.

¹⁴ Azért hát féljétek az Urat, és szolgáljatok néki tökéletességgel és hűséggel; és hányjátok el az isteneket, a kiknek szolgáltak a ti atyáitok túl a folyóvizen és Égyiptomban, szolgáljatok az Úrnak.

¹⁵ Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válaszszatok magatoknak még ma, a kit szolgáljatok; akár azokat az isteneket, a kiknek a ti atyáitok szolgáltak, a míg túl valának a folyóvizen, akár az Emoreusok isteneit, a kiknek földjén lakoztok: én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.

¹⁶ A nép pedig felele, és monda: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, szolgálván idegen isteneknek!

¹⁷ Sőt inkább az Úr, a mi Istenünk az, a ki felhozott minket és atyáinkat Égyiptom földéből, a szolgálk házából, és a ki ezeket a nagy jeleket tette a mi szemeink előtt, és megtartott minket minden útunkban, a melyen jártunk, és mind ama népek között, a melyek között általjöttünk;

¹⁸ És kiűzött az Úr minden népet, az Emoreust is, e földnek lakóját, a mi orczánk elől: Mi

is szolgálunk az Úrnak, mert ő a mi Istenünk!

19 Józsué pedig monda a népnek: Nem szolgálhattok az Úrnak, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő: nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket;

20 Hogyha elhagyjátok az Urat, és szolgáltok idegen isteneknek: akkor elfordul és rosszal illet benneteket, és megemészt titeket, minekutána jól cselekedett veletek.

21 Akkor monda a nép Józsuénak: Nem, mert mi az Úrnak szolgálunk!

22 Józsué pedig monda a népnek: Bizonyságok vagytok magatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Urat, hogy néki szolgáljatok. És mondának: Bizonyságok!

23 Most azért hányjátok el az idegen isteneket, a kik köztetek vannak, és hajtsátok szíveteket az Úrhoz, Izráelnek Istenéhez.

24 És monda a nép Józsuénak: Az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálunk, és az ő szavára hallgatunk.

25 Szerze azért Józsué szövetséget a néppel e napon, és ada eleibe rendelést és végzést Síkemben.

26 És beírá Józsué e dolgokat az Isten törvényének könyvébe, és vőn egy nagy követ, és oda helyezteté azt a cserfa alá, a mely vala az Úrnak szent házában.

27 És monda Józsué az egész népnek: Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonyságul; mert ez hallotta az Úrnak minden beszédét, a melyet szólott vala nékünk; és lesz ellenetek bizonyságul, hogy ne hazudjatok a ti Istenetek ellen.

28 És elbocsátá Józsué a népet, kit-kit a maga örökségébe.

29 És lőn e dolgok után, hogy meghala Józsué, a Nún fia, az Úrnak szolgálja, száztíz esztendőös korában,

30 És eltemeték őt az ő örökségének határában Timnat-Szerában, a mely az Efraim hegyén van, a Gaas hegytől észak felé.

31 Izráel pedig az Urat szolgálta vala Józsuénak minden idejében, és a véneknek is minden idejökben, a kik hosszú ideig éltek Józsué után, és a kik tudják vala minden cselekedetét az Úrnak, a melyet cselekedett vala Izráellel.

32 A József csontjait pedig, a melyeket felhoztak vala Izráel fiai Egyiptomból, eltemették Síkemben, a mezőnek abban a részében, a melyet szerzett vala Jákób Hámornak, a Síken atyjának fiaitól száz pénzén: és lőnek a József fiainak örökségévé.

33 Meghala Eleázár is, Áronnak fia, és eltemeték őt Gibeathban, az ő fiának Fineásnak városában, a mely néki adatott az Efraim hegyén.

For other languages please go to www.wordproject.org